

PIK XLV Ч. 4

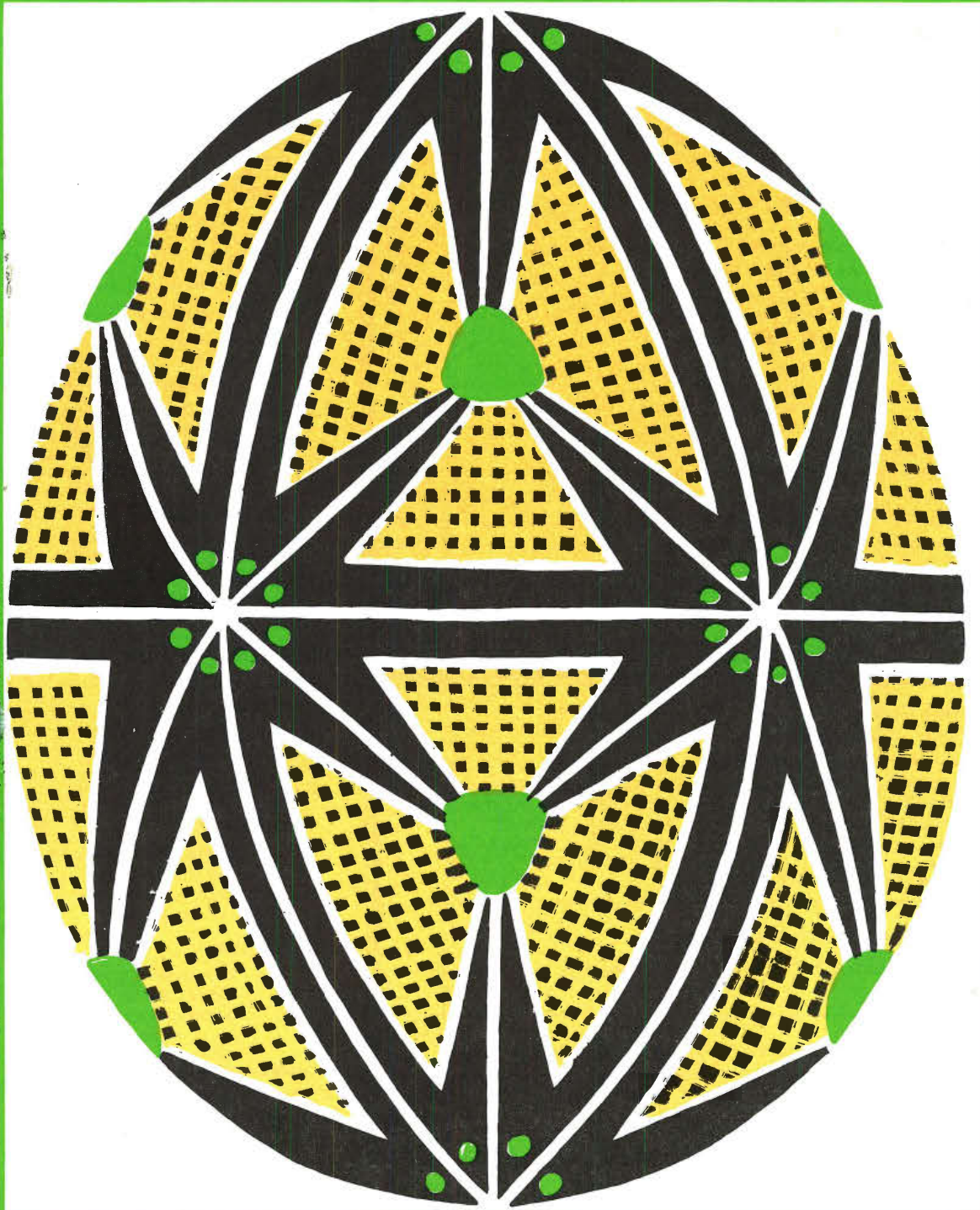
КВІТЕНЬ — 1988 — APRIL

No. 4. VOL. XLV.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLV Ч. 4 КВІТЕНЬ — 1988 — APRIL No. 4. VOL. XLV.

ЗМІСТ

О. Лятуринська. Великодній передзвін	1
Христос Воскрес!	1
Ле.К. Поза часом	2
М. Дрималик Шевчик. Великодні дзвони	3
І. Сеньків. Любителки Гуцульщини, О. Кульчицька	4
О. Копач. Любителям Т. Шевченка	6
Х. Навроцька. Віра росте..	7
К. Рудницька. З Вашингтону пишуть	8
Зоя Когут. Вітер	12
Засвітим свічку для "Нашого Життя"	13
Г. Сенишин. Символіка української писанки	14
Великодні світлини з архівів	15
Калейдоскоп жіночого життя Х. Годів-Юзич	16
Золоті думки Сковороди, (Х. Навроцька)	17
Надіслані книжки	17
Our Life	
Ukrainian Easter Traditions	18
About Women	20
The Ukrainian Museum	21
О. Климишин. І. Козаченко. Посмертна згадка	22
Дописи Відділів	23
Звукозаписна стрічка. "Український вісник"	24
Харчування. Практичні поради. Х. Навроцька.	25
Хроніка Округи Нью Джерзі	26
Загальні збори	30
Стипендійна Акція	31
Український Музей	32, 36
Нашим дітям	34

Редактор — *Уляна Любович*
 Редактор "Our Life" — *Марта Бачинська*
 Мовна редакція — *Наталія Холодна-Лівницька*

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ 108 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508	УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 228-0110
--	--

На обкладинці. Гуцульська писанка "Метелики"
 On the cover: Pysanka "Butterflies" from the Hutsul region.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1988 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Головна Управа СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспондентка секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ірина Рішко	— Нью Джерзі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

Люїза Сакс — статутова референтка

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W 2

АВСТРАЛІЯ:

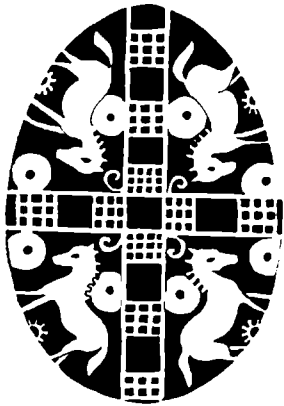
"Library & Book Supply"
 16a Prospect St.
 Gleroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
 c/o N. 7 887 93 de Paris
 26 rue de Tercy, Paris 18-2
 France

НІМЕЦЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕДЗВІН

З дзвінички дзвін, з дзвінички дзвін
злітає радістю благою!
Це Великодній передзвін.
Він у тобі і над тобою.

Душе моя, полинь, полинь
угору в синь і ти ясою! —
Дар сонця життєдайний зрин
ущерть наповнює снагою.

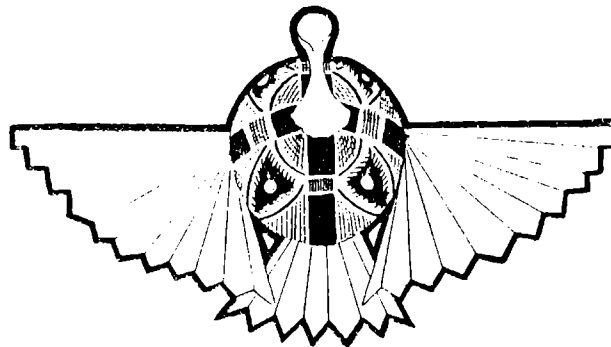
А та ясінь, а та ясінь
зливає ясністю такою!
І білокіткє дїнь-дїнь-дїнь
і тут і там над яриною.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ ВІТАЄМО
МАРІЮ КВІТКОВСЬКУ — ГОЛОВУ ТА ЧЛЕНОК УПРАВИ
СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ,
ЛІДІЮ БУРАЧИНСЬКУ ТА ІВАННУ РОЖАНКОВСЬКУ —
ПОЧЕСНИХ ГОЛІВ СУА, ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНОК СУА, ЧЛЕНОК
ГОЛОВНОЇ УПРАВИ, ОКРУЖНИХ УПРАВ, УПРАВ ВІДДІЛІВ,
ЧЛЕНОК ВІДДІЛІВ ТА ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СУА,
УСІХ ПРИХИЛЬНИКІВ ТА ДОБРОДІЇВ, ЯКІ СПІВДІЮТЬ І
ДОПОМАЮТЬ НАМ У НАШІЙ ПРАЦІ!
КОЖНОГО ЧАСУ, А ОСОБЛИВО В СВЯТКОВІ ДНІ НАШІ ДУМКИ
ЛИНУТЬ НА РІДНІ ЗЕМЛІ, ДЕ НАШІ ЗЕМЛЯКИ НЕ МАЮТЬ
МОЖЛИВОСТІ СВОБІДНО СВЯТКУВАТИ ПРАЗНИК
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!
ВІТАЄМО ЇХ І БАЖАЄМО ВИТРИВАЛОСТІ, СИЛИ ТА СНАГИ
В ЇХНЬОМУ ЗМАГАННІ ДО ВОЛІ!

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

"Заячі зуби"

"Круторози"

"Королева"

ПОЗА ЧАСОМ

Ле.К.

Юрба людей суне широким шляхом. Пхаються, танцюють, руками плещуть. Кричать і спішать... Куди? Чого..?

Напроти пливе висока біла постать... Ніхто не бачить. Терновий вінець на голові в Нього. ..Кров по лиці спливає. Ніхто не помічає. З дороги не уступає. А Він... сумним поглядом своїх добрих очей увесь натовп огортає і краечком дороги понад ровом проходить.

... Це ж Христос... Ісус Христос... Пізнає одна душа, зупинившись. Уся тремтить... Вона так мріяла побачити Його... радісного... ясного. А тепер...? Кров спливає, калюжі у стіп Його творить. Душа тремтить. Знести того не може. Вона завжди боялась страждання. А Ісус дивиться... дивиться... лагідно кличе до себе. А вона рушитись з місця не може. Ніяк не може. В Господньому погляді — докір.

Я так боюсь терпіння, Боже мій! Його так багато в мому народі... Так багато! Так довго-довго. Та й ще чорний біль, біль чорний з Чорнобиля.

— У стражданнях ваших досягніть душі ваші.

— Господи, уся земля моєї батьківщини кров'ю напоєна. Кров'ю невинних людей і.. дітей... дітей...

— Вона свята.

— Спаси її, Всемогутній! Моя нація на хресті розп'ята. Ми вмираємо!

— Чи не знаєш слів св. Письма: Повідкидайте від себе всі гріхи ваші, якими ви грішили і сотворіть собі нове серце і дух новий? Сповніться вірою. Вам не вмирати! Я з вами до кінця віку!

Сон...? З'ява...? "Царство Боже здобувається силою". О так! А земне теж! Силою віри, що візію родить. Силою любови, що напругою граніт розбиває. До того здатні — не натовп-юрба, а люди Божі!

А що ти робиш?

Писанки із Західного Поділля. Із збірника "Українські писанки", Е. Епішевського. В-во "Мистецтво". Київ.

"Круки"

"Кучер із квітками"

"Павучки"

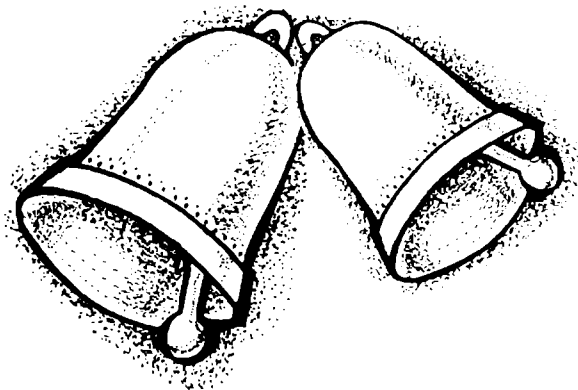
ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

На довгому намисті пройдених літ, захищеному в старій скрині, лежать застигли, срібні ряди великодніх дзвонів. Кожний із них замкнув у своєму мідяному серці окремих звук і треба лиш відкрити віко, легко підняти угору нанизані ряди, а напевно почуємо давнознану мелодію. Найкраще зробити це ввечері, коли втихає гамір будня, коли метушня великого, чужого міста відходить на час під дерев'яним калатанням страсних днів.

Обережно торкаюся серця найменшого дзвона, цього найдавнішого, що з темної сільської дзвіниці сипав повними пригорщами радісні, щонедільні пісні. Раз у рік дзвонив інакше, — глибоко і достойно, здавалося, що це не Семен-дзвонар, а хтось невидимо-далекий грає у чистих, весняних просторах. Голос ріс, міцнів, розливався широко, так широко, що мабуть охоплював увесь мій дитячий всесвіт. Тремтіли на подуві яснозелені віти розцвілих дерев, за горою золотаво підіймалося великоднє сонце, свято кляли знак хреста тверді селянські долони. Отець Роман трикратним знаком відкривав глухо зачинені церковні двері і повернувшись у їх ясну світлі голосив світові радісну новину. Цей, — який ще учора лежав нерухомий в миготінні вечірних свіч, присипаний весняними сільськими квітами, вийшов із темряви гробу і силою Духа подолав смерть. Спонтанно зривалася могутня пісня, яку підхоплював старий дзвін і прадавнім звичаєм звіщав світові, що — "Воістину Воскрес!"

Втихає перше мідяне серце, як починає підійматися щораз то сильнішим сколихом достойний перемиський дзвін-Іван. Непроглядною товпою вкрита церковна гора, темніють ряди шкільних мундурків із щитами на руках, переливаються золотом ясних фелонів сходи катедри, а по боках оживають кам'яні святі, що бережуть входу у церковний храм. Долиною рожевіє місто в ранній імлі, сади Владича в білих яблуневих квітах низько вклоняються срібно-головому Владиці, який могутнім співом вітає Воскреслого Христа. А Іван дзвонить — дзвонить, і несе великодню пісню понад срібноленту землю, де підхоплюють її промені сходячого сонця у ясних просторах.

Слухаючи дзвону молодости, забуваю про час, і щойно по хвилині ловлю незнайомі дрібні звуки, що пнуться угору по стрункій, готичній вежі. Високе склепіння з гострими луками кам'яних виступів, холодна темрява простору, де строго глядять обличчя чужих святих, аскетично далеких. Біля костела зеленіє свіжа трава, колишуться плакучі верби, але і вони не свої, — позичені ласкаво на час тим, що

ідуть хресною дорогою скитальщини. Однорічно лиш оживає трава білим полотном, хрестяться у сонці вишиті ряди, і кругло вилискують у плетених кошиках великодні писанки. Падуть холодні каплі свяченої води, лагідний вітер ловить слова пісні, на мить — навіть чужий дзвін здається повнішим, бо рідним голосом кличе у далекі неповертаючі простори Слово про Воскреслу Правду.

Не чую серця сьогоднішнього дзвону, хоча бачу, що ритмічно гойдається. Скрізь такий гамір, метушливий поспіх буднів, безустанне гудіння чужого міста. А може це притупився мій слух серед цього гамору? Слухаю уважно і вкінці ловлю металічно чисте тремтіння. Цей дзвін такий тяжкий, мабуть найважчий у намисті пройденого часу і треба сильної долони, щоб добути давній, повний тон. А наші руки, стружені двиганням мандрівного тягару, кроки — мабуть, втомилися на твердому бруку чужих доріг, неодні очі пригасли від сірини високих мурів. Однак — коли заграє сьогоднішній дзвін, пробиймо спільним зусиллям байдужу безсилість буднів, випрямим похилі плечі і підіймим угору втомлені очі.

На далеких просторах синіє те саме небо, під яким цвіли колись верби у срібнопухнастих лозах, однаково рожевіє сходяче сонце на золотавих проміннях весняного ранку, незмінною Правдою співає пісня про Воскресення. Нехай відгомін нинішнього мідяного серця пройде великодним звуком аж до цього першого, найдавнішого дзвона і зворушить усі в один об'єднаний, могутній гимн. Відкриємо свої серця в цю єдину хвилину, нехай полине дзвінна мелодія у далекі чисті простори рідної землі, — і нехай не буде між нами ні одної людини, яка не відказала б на прадідівський наш привіт: "Христос Воскрес!" — "Воістину Воскрес!"

ВІРА ВОВК, ОЛЕНА КУЛЬЧИЦЬКА, КОНСТАНТИНА МАЛИЦЬКА, ВІРА МАРСЬКА, ЛАРИСА МУРОВИЧ, ЯРОСЛАВА МУЗИКА, ВІРА СВЕНЦІЦЬКА

(Від Редакції: цей вибір нарисів надіслав нам д-р І. Сеньків з манускрипту своєї, ще неопублікованої, праці п.з. "Наша Гуцульщина").

Продовження

КУЛЬЧИЦЬКА ОЛЕНА (1877-1967)

Визначна мисткиня, маляр-графік. Народилася в Бережанах, в Галичині в родині юриста. Мистецьку освіту здобула у Львові й у Віденській школі мистецького промислу (1903-1908).

Кульчицька вивчала у Відні техніку прикладного мистецтва, графіку, малярство і живопис. Після закінчення віденської школи виконала вона в 1908 р., свої перші праці які тематично були зв'язані з Гуцульщиною і Косовом, де тоді проживали її батьки. Під час вакацій часто виїжджала на Гуцульщину, де знайомилася з побутом та народнім мистецтвом гуцулів. В той період вона зацікавилася народньою архітектурою і намалювала три акварелі: "Гуцульська хата", "Інтер'єр гуцульської хати" і "Вхід до церкви села Монастирець". В цих акварелях показує Кульчицька зв'язок церкви з хатою, зображує етапи

ОЛЕНИ КУЛБУЦЬКОЇ

Olena Kulchitska, Ex libris Олена Кульчицька. Екслібрис

розвитку храму від тридільної хати до трикупольної церкви. Цій темі посвятила акварелі "Церква села Ямне" та "Дзвіниця села Яворів" (1932). До перших живописних творів належать побутові картини на гуцульські теми: "Ярмарок у Косові" і "Жнива" (1913).

Кульчицька захоплювалася також природою гуцульських гір. Вона створила картину "Гірський пейзаж" (1947), на якій показала велич Карпат, засніжені хребти гір, осяяні сонцем, а у їх підніжжя самотню гуцульську хату. Цей естамп мисткині є повний ліризму і глибокої любові до гуцульських гір. Це відчувається також у графічних серіях як "Краса рідної землі" і "Народне життя і природа Гуцульщини". Мисткиня створила ще майстерні дереворити на гуцульські теми: "Довбуш", "Головач", "Довбуш і Ксеня", кольоровий лінорит "Гуцул у танці" і "Гуцуль-

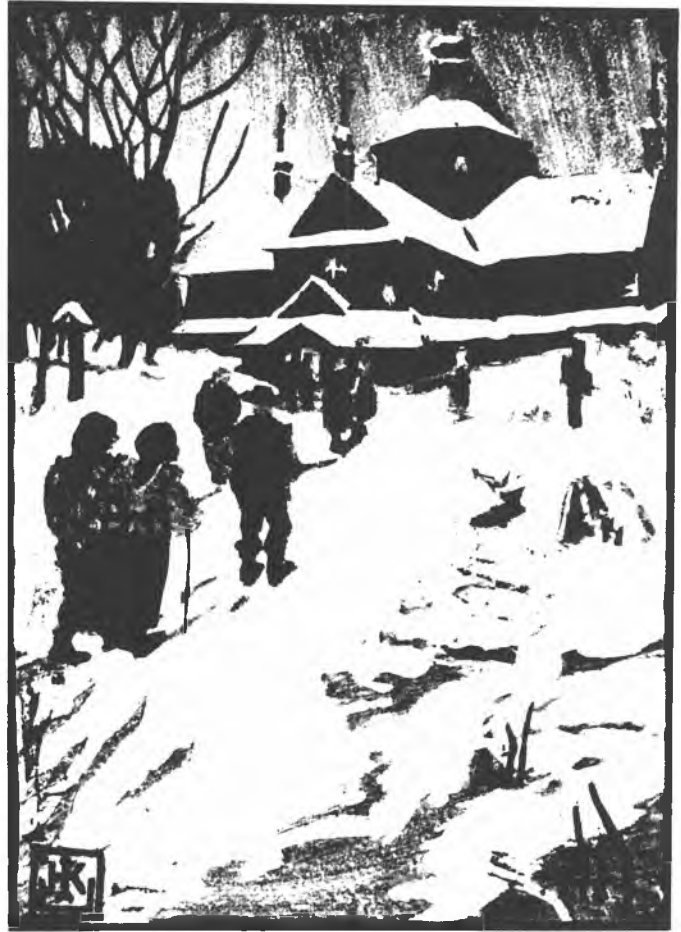
Олена Кульчицька. Гуцул газда

Olena Kulchitska, Hutsul "gazda"

ські заботи". Мистецьку вартість має її ліногравюра "Осінь, Сінокос" (1947).

Важливе місце в творчості Кульчицької займає народний одяг. Протягом багатьох років, від 1923-1946, створила цілу серію кольорових малюнків із різних місцевостей Західної України. 1959 року в Києві появилася альбом О. Кульчицької. В ньому на 74 таблицях поміщено 100 її малюнків народних одягів західних українців. Вступ до цього видання написав етнограф Іван Симоненко. В цьому альбомі поміщено також кольорові зарисовки гуцульських одягів. На таблиці 23 показано фрагменти весільного одягу дівчат із Старого Косова, весільний вінок і узор вишивок, виконаних низом. На таблиці 25 показано чоловічий кептар, також із Старого Косова, прикрашений нашивками з сап'яну, а на таблиці 29-ій — весільний вінок і зразки вишивок із села Дори над Прутом. В цих малюнках схоплене не лише багатство форм і прикрас одягів, але також характерні риси людей. В неї одяг тісно пов'язаний з портретом: "Жінка", Ворохта, "Старий гуцул з книжкою", Косів та інші. Мисткиня створила серію кольорових ліногравюр "Гуцульщина" (1945), "Життя і пейзажі Гуцульщини" (офорти 1947).

В прикладному мистецтві працювала Олена Кульчицька зі своєю сестрою Ольгою. Це спільне авторство виявлене у подвійному підписі сестер О.О.К. у різних ділянках: вишивкарстві, килимарстві, в проєктах меблів, проєктах церковних прикрас. Мисткиня підкреслювала співтворство своєї сестри

Olena Kulchitska, Holy Day

Олена Кульчицька. У свято.

Olena Kulchitska, Hutsul dance

Олена Кульчицька. Гуцульська забава.

Ольги. *Кульчицька Ольга (1875-1940)*, мистець декоратор, проектувала і виробляла килими, робила проекти декорацій хат.

ЛІТЕРАТУРА:

1. О.Л. Кульчицька: Народний одяг західних областей УРСР. Вид. АН Київ 1959.
2. І.В. Сенів, Народна архітектура західних областей Української РСР в художніх творах О.Л. Кульчицької. — "Матеріали з етнографії та художнього промислу". Праці Українського державного музею етнографії та художнього промислу. Випуск III, Київ 1957, с. 160-172.
3. Микола Батіг, Олена Кульчицька. До 90-річчя від дня народження. — "Жовтень", ч. 9, Львів 1967, с. 123-127.
4. Історія українського мистецтва в шести томах. Київ 1966, том 4, книга друга, с. 238 та слідує.
5. Ярослава Павличко, Акварелі Олени Кульчицької. — "Жовтень", ч. 3, Львів 1978, с. 148-149.
6. М. Голубець, Олена Кульчицька. Львів 1933.
7. Енциклопедія Українознавства. Ч. 4, 1962, с. 1234.
8. З.М. Царик: Станкова графіка львівських радянських художників (1939-1959 роки). — "Матеріали з етнографії та мистецтвознавства". Український державний музей етнографії та художнього промислу. Вид. АН УРСР, Київ 1961, стр. 105-124.
9. Л. Бурчинська: Сестри Кульчицькі. — "Наше Життя", ч. 8. 1978.

Олена Кульчицька. Головач.
Olena Kulchitska, Strongman

ЛЮБИТЕЛЯМ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

У видавництві "Ластівка" в Австралії недавно вийшла книжка "Живий Шевченко" авторства Дмитра Чуба. Це вже його четверта книжка про нашого духового велетня Тараса Шевченка. (1947, 1963, 1985 в англійській мові, і тепер 1987 р.).

Дмитро Нитченко-Чуб — сам поет, письменник, літературознавець, редактор, загальнознаний виховник українського молодого літературного покоління, в діаспорі та в Україні, є великим любителем Тараса Шевченка. Та сама любов, якщо вона ні з ким не поділена, це тільки зернина, хоч і чудова, але захована без користі в мішку. Та не така ця зернина в письменника Дмитра Чуба. Зерна любові сіє він серед своїх земляків і серед інших

народів. Таке чудотворне зеренце — це й є "Живий Шевченко". Його може читати кожний, і той, кому зміст здебільша знаний з інших матеріалів, і той, хто мало про Шевченка знає. Автор, використовуючи різні матеріали, написав книжку з великою любов'ю. Тимто ми й бачимо живого поета, великого генія на його життєвому шляху. Сумуємо його сумом, радіємо його радістю, подивляємо його незвичайну працьовитість, доброту, ласкавість і.. невичерпну любов всесторонню, любов до України, що запалює й наші зимні, інколи серця. Під впливом Шевченка будиться й у нас глибоке відчуття Бога в красі природи і людей. Книжка захоплює. "Читаєш і не начитаєшся", як кажуть.

Крім основного тексту маємо зібрані погляди своїх і чужих учених і визначних людей про велич Шевченка. Маємо також примітки (гlossарій), знімки. Читач довідується, що твори Шевченка перекладені дотепер на 52 мови світу, що побудовано понад 400 пам'ятників у різних країнах світу, в тому й в Україні, в Канаді, в Америці.

Можна сподіватися, що це нове доповнене видання про інтимне життя Тараса Шевченка знайде для себе широкі кола читачів, принесе їм виняткову радість, а для автора книжки особливе признание і подяку за його творчу працю, за великий труд.

Олександра Ю. Копач

ВІРА РОСТЕ...

Дня 14 березня 1988 р. Екзекутива і Округна Управа СУА в Нью Йорку гостили д-р Олену і Йосифа Терелів.

Голова СУА Марія Савчак привітала прибулих як захисників Християнської віри та української культури. Вона зазначила, що СУА веде свою працю на засадах християнської етики, боронить прав людини та змагає до братолюб'я і єдності, про які говорила д-р Олена у своєму слові на V Конгресі СФУЖО. Саме Москва найбільше боїться нашої єдності і ми не сміємо ділитися.

Уляна Любрович, якій голова передала провід вечора, попросила протоігумена о. Патрікія Пашака почати з Богом нашу зустріч.

"Це не зустріч, а поміст" сказала вона "між Україною а нами, бо нас ділить не тільки океан, але інші обставини в яких живемо. Тепер ці зустрічі зблизили нас, забрали роки, які лежать між нами. Покоління жили без навчання про віру, люди не знали як перехреститися, а тепер стається чудо — це сила нашого народу, що люди починають самі знаходити віру. Ми за посередництвом наших гостей бачимо, що родиться віра і великий патріотизм. Вони шукають нового життя. Ми мусимо простягнути не тільки руку, а й серце і розум" — закінчила своє привітання.

Олена Тереля, яка прийшла до нас, як до сестер, розказує про жіноцтво в Україні, про ролі жінки у вихованні нового покоління. Залишилося жіноцтво, яке виховує своїх дітей в душі віри, любові до Бога і України.

Є священники, які ходять від села до села. Є монахині, вони молоді, між 25-40 роком життя, вони заявляють світові, що Церква є, вона живе і вірні і ієрархія заявили про себе світові, а уряд не знає, що з тим робити. Люди відмикають замки в церквах і не бояться кари. Жіноцтво вечорами читає псалтирі та євангелію. Деколи приходять священник. Проводить Службу Божу, сповідає, відмовляє панахиди. Розказує, хто в тюрмах, хто переслідуваний, без різниці, чи вони віруючі чи ні. Справа віри — це особиста справа, тому помагають усім переслідуваним.

Народ усвідомлений про 1000-ліття України, а не Росії.

"Де двоє збирається — там я між вами" сказав Христос. І так є в Україні. Затемнюють хати, тихенько співають, щоби не було чути на вулицю. Також збираються наші старші віком люди при римокатолицьких церквах і там відправляють Службу. Як немає священника — люди самі відправляють Службу Божу.

Наші церкви не мають іконостасів, бо знищені, зараз ремонтують, бо треба показати 1000-ліття Москви. Одночасно змінюють католицькі хрести на православні. Перемальовують на склепінні церков 8-ми кутні зірки на 5-ти кутні.

Вірні дотримуються першої п'ятниці і ідуть далеко, щоби висповідатися. Моляться на вервиці.

Духовної літератури немає, хіба хтось має в спадку від діда, але переписують книжки від руки. Таку літературу забирають при обшуках і не повертають, а люди знову і знову переписують. Передано таку євангелію Папі, хоч не знати, чи її дістав, але 1987 р. передано ручно написаний псалтир, який знаходиться в музеї у Ватикані.

Є важко з релігійним вихованням, бо антирелігійне виховання починається вже в садочку. Священники і сестри працюють в умовах підпілля. Діти виховуються в лісових церквах і звикають до конспірації, бо вони в хаті навчені.

Зворот до релігії є повсюди у східній і західній Україні. Люди розчаровані — звертаються до Бога. Йосиф Тереля читав проповіді протестантам, щоби їх повернути до українства. На східній Україні багато протестантських спільнот.

Афганська війна спричинила психологічний переворот і люди звертаються до Бога.

Поява Богоматері в Грушеві притягає тисячі людей з найдальших сторін, включно зі Зеленого Клину, де вже росте 5-те покоління.

Рух за чистоту християнської родини є дуже поширений. Тепер владі є важко контролювати, бо поширюється національна свідомість також між різними народами. Затривожена влада починає приготувати кадри атеїстів, але тепер атеїст мусить бути вже на вищому рівні, бо віруючі теж вже інші.

Йосиф Тереля уважає, що роля еміграції є в тому, що треба усвідомляти чужинців про справи в Україні. Він сам дав масу матеріалів до чужомовної преси.

Терелі закликають до спільного відзначення 1000-ліття без різниці віроісповідання. Тут мусить бути єдність!

На закінчення Олена Тереля заспівала своїм глибоким і милим голосом "На чужині" і "Лелеки". Голова Округи Леся Гой щиро подякувала нашим гостям.

Зустріч з Терелями залишила у всіх присутніх глибоке враження і стали вони для нас дуже близькими — своїми.

З ВАШІНГТОНУ ПИШУТЬ...

Вашінгтон, Д.К. — Роверист затримується на розі 16-ої і К вулиці в Вашингтоні, біля гарно одягненої пані і бере від неї кусник паперу. Підходить до неї старший пан і також приймає з цікавістю летючку. А далі молоді студенти, навіть модерно вбрані "панк рокерз" (punk rockers).

Тепер питання: чи багато може одна особа за півгодини на тиждень (під час своєї обідньої перерви з праці) допомогти релігійним і політичним в'язням в Советському Союзі? На підставі енергійної діяльності і відваги Наталки Гавдяк, відповідь є безперечно "так". Комбінація молитви і трохи т.зв. інформаційної служби, вже майже півроку робить вражіння на пішоходів на рухливому розі 16-ої і К вулиць, бльок і пів від Советської Амбасади. Тут, щочетверга переводить молитовну стійку пані Гавдяк, членка Сестрицтва Почаївської Божої Матері при Українській Католицькій Парафії Святої Тройці, інколи в товаристві інших членів української громади.

Сестрицтво при Святій Тройці почало ці стійки 5-го листопада 1987 р., щоб звернути увагу американської публіки на ту гірку дійсність, що помимо "гласности", далше не має релігійної свободи у нашому розумінні в Советському Союзі, що "гулагі" ще існують, а у них далше караються в'язні совісти. Щочетверга пані Гавдяк молиться за: 1. навернення невірующих в Советському Союзі; 2. здобуття релігійної свободи для всіх віровизнань і церков тепер у Советському Союзі; 3. за легалізацію і визнання Української Католицької і Української Православної Церков; 4. за звільнення із неволі даного в'язня (кожного тижня вибирають іншого).

Тижневі стійки будуть тривати, "доки будуть ще люди в гулагах" твердить пані Гавдяк.

Полягаючи на інформаціях і порадах бувших в'язнів, пані Гавдяк пояснює значіння четвертої

*Наталка Гавдяк роздає летючки
Natalka Gawdiak handing out flyers.*

точки: ... "як протестуєте загально, то багато не дає... але, як назвете індивідуальну людину — в'язня, тоді він матиме більші "шанси".

Якраз цього тижня (10 березня 1988 р.), пані Гавдяк молилася за Віталія Калиниченка (нар. 1938), активіста людських прав, який в 1977 році зрікся Советського громадянства і просив дозволу виїхати із Советського Союзу. В жовтні 1977 р. він став членом

*Будинок Советської Амбасади у Вашингтоні
Soviet Embassy building, Washington, D.C.*

Української Гельсінської Групи. "Відслуживши" вже десять років за "зраду" (1966-1976), він тепер засуджений знову на десять років тюрми і п'ять років заслання. Має бути звільнений в 1994 році. Афіша, яку пані Гавдяк мала на собі, була простою, безпосередньою і зворушливою:

Soviet Prisoner of the Week
Vitaly Kalynychenko
In Gulag Camp #35
Please Pray for Him

"Як жінки були в тюрмі і молилися", згадує п. Гавдяк зі статті Ірини Ратушинської ("Religion Prisoners in USSR" Keston College, 1937), "молитва дійсно фізично їх охороняла, то дійсно допомогло", не тільки духовно, але і тілесно. Вона тримає в руках чотки, східно вервицю, на якій відмовляється молитву до Ісуса Христа за в'язнів різних віровизнань і різних національностей. І справді, п. Гавдяк постійно в контакті з представниками інших поневолених націй, які терплять советське переслідування. В додатку, до нам вже відомих українських в'язнів, як Миколи Горбала, Петра Рубана, Анни Михайленко, Юрія Шухевича, Лева Лук'яненка і багатьох інших, пані Гавдяк в імені Сестрицтва збирає, складає і роздає інформаційні летючки регулярно про неукраїнців, які терплять переслідування. В січні, наприклад, звернено увагу на Марта Ніклуса (нр. 1934 р.), естонського активіста, який став членом Гельсінської Групи в жовтні 1983 р., поки відбував свій строк в концентраційному таборі. Наново засуджений в 1980 р. на десять років тюрми і п'ять років заслання. З ним втрачений контакт і його товариші журяться його здоров'ям.

В місяці лютому принесено молитву за латвійця Гедертса Неглаліса і естонця Ена Тарта. В березні п. Гавдяк роздаватиме матеріали про трагічну долю естонця Йоганнеза Лапмана і мусулманина Агмадтана Азізходжаєва. Щодо самої фрази "В'язень Тижня" (Prisoner of the Week), п. Гавдяк підкреслює, що це дуже сумне — їх є так багато, і замало тижнів у році, щоб кожному по одному присвятити.

Час від часу п. Гавдяк молиться і інформує прохожих про інші справи, тобто не окремих в'язнів, але загальної інтенції: 7-го січня відбулася молитва за советського прокурора Івана Рахманіна. Пише пані Гавдяк: "Пан Рахманін, хоч він частина советської системи, справді є в'язнем цієї ж системи, бо видно, що він вірить в пропаганду його режиму, що й видно з його листа, видрукованого в "New York Times" з 26-го грудня 1987 р. В згаданому листі він обезчещує численних активістів людських прав, за яких молимося під час молитовної стійки щочетверга. Молимося за навернення пана Рахманіна!

В березні відбулася стійка за жертви війни в Афганістані, особливо за неросійських вояків, примушених воювати. При кінці цього місяця — 24-го березня — це 28-ий рік народження Мирослава Медведя, "якщо він ще між живими" — цей четвер буде присвячений йому.

Ріг 16-ої і К вулиць рухливий, особливо около 12-ої години полудня. Щочетверга Наталка Гавдяк роздає около 60 летючок під час півгодинної стійки, а щонайменше в десять разів більше людей переходить попри її афішу, читаючи сахорим оком про долю

даного в'язня. Реакція советів? Подаємо один недавній приклад: надіслали з Амбасади агента, перебраного за вуличного батяра ("бома"), який крутився коло пані Гавдяк і голосно удавав, що молиться на червоній вервиці, маючи намір відстрашувати людей і висміяти заходи Сестрицтва. На запитання: "Ви з Амбасади?" відразу признався, що так, і заговорив до пані Гавдяк російською мовою.

І так бачимо, що одна особа може все ж таки щось зробити. "Я не можу це не робити", пояснює п. Гавдяк. "Ми тут в Вашингтоні, близько Амбасади. То для мене є обов'язком. Ми маємо ідеальне місце звернути увагу американського загалу на долю в'язнів."

Тижнева стійка біля Советської Амбасади це лиш одна з багатьох акцій, що їх українська громада у Вашингтоні виконує для української справи. Бажанням Наталки Гавдяк є, щоб цю ідею молитовної стійки підхопили українці в інших містах, "бо це не тільки впливає на советів, але і підвищує рівень свідомості американців".

"Часом я в депресії, бо американська преса в Вашингтоні не хоче звернути увагу на репресії в Україні, але вірю, що Бог нам допоможе, і тоді всі будуть мусіли звернути увагу на нас, так, як в Грушеві тепер Матір Божа з'являється там і совети не можуть заподіяти проти Божої сили. Тому молитва є наша найсильніша зброя."

* * *

ВАШІНГТОН, Д.К. Заходами Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні, кожний сенатор і конгресмен американського уряду мав нагоду ближче пізнати нашу українську культуру останнього тижня, 21-24 березня. Від понеділка до четверга, ротунда Расселл Сенат будинку містила гарно уложену виставку тисячі писанок і 36 репродукцій українських ікон. Виставка була офіційно відкрита в полудне 21-го березня успішною коференцією преси. Участь брали сенатор Деніс Де Консіні (Д.-Аріз.) і конгресмен Віліям Липинський (Д.-Ілл.), співспонсори резолюції з нагоди Тисячоліття.

Писанка — це "важлива частина української традиції", сказав сен. Де Консіні, вона служить уже віками як "символ відродження і продовжує мати це глибоке значення особливо тепер, в році Тисячоліття." Він пояснив, що згадана резолюція гостро критикує советське гноблення українського народу і знеохочує американські урядові чинники брати участь в будьяких святкуваннях в Советському Союзі. Сен. Де Консіні сказав: "Це іронія, що советська держава, яка не вірить в Бога і винищує релігію без перестанку, вживає Тисячоліття для власної мети." Він підчеркнув, що це дуже важне, щоби американський уряд зрозумів, що використання Тисячоліття "це лише спосіб продовжувати переслідування переможених культур."

"Коли советський уряд справді хоче вшанувати Тисячоліття Християнства, — сказав сенатор, — то

совети можуть дотримуватися зобов'язання гельсінських угод... шанувати людські права і легалізувати Українську Католицьку і Українську Православну Церкви."

Гратулюючи організаторам виставки словами — "таких речей ми в С.Ш.А. не забудемо" — сен. Де Консіні передав слово конгресменові В. Липинському з Чикага.

Похваливши красу нашої традиції, конгр. Липинський згадав, що "так як писанки, позиція нашого Уряду в справі релігійних прав в Україні мусить визначувати відновлення і відродження." Він відмітив, що це сумний факт, що преса часто не помічає іронії і безглуздя в тім, що анти-християнський Советський Союз хоче приписати собі цю велику подію в історії християнства. Він згадав заголовок однієї недавньої статті у Вашингтон Пост, на яку він і сен. Де Консіні зареагували листом до редакції.

Конгр. Липинський поінформував, що від Советів Конгрес недавно одержав листа з критикою американської резолюції в справі Тисячоліття. Він похвалив фільм "Жнива Розпачу", кажучи, що цей фільм ще не дістав такої уваги, на яку заслуговує.

Надія МкКоннел, голова під-комітету Урядових Справ Крайового Комітету Тисячоліття подякувала конгресменам, та пояснила всім присутнім, що "ми присвячуємо цю виставку тим 50 мільйонам українців в Советському Союзі, яким заборонено святкувати

Виставка ікон в Ротунді Рассел в Сенаті

Віліям Липинський

Сенатор Де Консіні

Тисячоліття." Під її проводом, двоє маленьких дітей, одягнених в народні строї, вручили сен. Де Консіні і конгр. Липинському писанки. До речі, Комітет Тисячоліття планує подарувати кожному членові Американського Конгресу і деяким членам адміністрації писанку з нагоди Великодня в цьому святому, неповторному році 1988.

При цій нагоді, д-р Юрій Солтис, предсідник Крайового Комітету, пояснив українську традицію вітання хлібом і сіллю: "це означає, що ми готові ділитися добром і злом, і радістю і горем". Він проголосив, що наступного місяця появляться по всій Америці великі афіші ("Billboards") з написом: "Тисячоліття Християнства в Україні. Святкуйте з нами!"

Подякувавши всім тим, що підтримали цю резолюцію в Конгресі, д-р Солтис представив деяких членів Крайового Комітету: д-ра Юрія Старосольського голову, Надію МакКоннелл, суддю Богдана Футея, Уляну Дячук, скарбника. Зокрема склав подяку фундації Родини Чопівських, яка покрила кошти виставки і Славкові Навицькому, який уложив саму виставку.

При кінці, д-р Солтис прочитав зворушливий лист від президента Регена. Під час перекуски, гості і представники преси мали нагоду пригланутися пи-

Д-р Юрій Солтис — предсідник Крайового Комітету — промовляє.

санню писанок, що його виконала Софійка Зелик з Нью Йорку. Кожному представникові американської преси вручено професійно виготовлені пресові інформації. Писанки на виставці були випозичені з Менор Джульор Коледж в Дженкінгтон Па. і з Українського Музею в Нью-Йорку.

Катерина Рудицька

THE WHITE HOUSE WASHINGTON

March 11, 1988

I am pleased and proud to send warmest greetings to everyone gathered with Ukrainian Americans in our Nation's Capital to open an exhibit of Ukrainian Easter eggs — pysanky — as you observe the Millennium of Christianity in Kievan Rus'. Symbolizing rebirth and spiritual renewal, the pysanka, one of Ukraine's cultural treasures, holds particular significance this year as Ukrainians everywhere mark a thousand years of Christian faith and tradition.

The indestructibility of the Christian faith for these many centuries offers true witness to the obedience of countless believers to the Lord Jesus Christ's divine commission to teach and baptize all nations. It confirms as well Christ's promise of lasting faithfulness in the Gospel of Matthew — "I am with you always, even unto the end of the world."

The faith you cherish has withstood and outlived all the many persecutions and wars of the past. Today, the faithful living under Soviet domination display the perseverance of their ancestors in the face of totalitarianism. The United States continues to support the struggle of Ukrainian Orthodox, Catholic, Baptist, Pentecostal, and other believers to openly worship and to practice their faith without constant fear of persecution.

This Millennium of faith promises great hope for the future of humanity and for the triumph of the spirit over materialism and tyranny. I join you in recalling these words of the Master recorded by the apostle John, "In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world."

You have my very best wishes now and for the years to come. God bless you.

BITEP

(В п'яту річницю страшних пожеарів у Вікторії в середу,
16-го лютого, 1983 р.)

Вогонь перескочив через клапоть поживклої трави і раптово охопив групку молодих евкалиптів вже зовсім недалеко хати.

Олег з жахом дивився на язика полум'я, бездумно тримаючи в обох руках мокрий, важкий мішок.

— Зліва! Олег!.. Зліва!.. Бий по траві! По траві бий!... О, Боже! Скорше!.. О-лег!!!

Олег перелякано повернувся і з цілої сили почав бити мішком по плигаючих вогоньках на траві. Шум і тріск вогню заглушував людські голоси, густий запах диму і страшна горяч вдиралися в легені, викликаючи здушений кашель.

А ще ж учора все виглядало так багатообіцяючим: пакування, бігання, потім дорога просто назустріч сходу сонця, чудовий рожевий ранок, висохлі поля і буш,* їхня невеличка хатинка серед евкалиптів, перспектива довгих вакацій, волі, і купання з вірним Бровком в недалекому потічку.

Правда, ще дома Олег посварився з Ганею — але коли він з нею не сварився?.. Малі дівчата, а особливо сестри, вміють бути дуже незносними... Не знати, пощо взагалі вони є на світі?.. Хіба щоб дрочити своїх братів.

На дачу вони приїхали, коли сонце ще не встигло розпалити повітря. Висока трава навколо хати була вже зовсім жовта і лежала на землі "стріпихатим" килимом. Евкалипти пахли літом і стояли нерухомо, мов чогось очікували. Ганя відразу почала хникати, а Олег з Бурком наввипередки погнали до потічка, не зважаючи на строгий наказ батька братись перше до роботи.

— О, зараз тато!.. — гукнув в бігу Олег невдоволено.

— І чому дорослі вічно шукають якоїсь праці? — думав, скачучи через трухляві пні та сухі гілки.

Буш* стояв на диво тихий, навіть птахів не було чути. Добігши до потіка, Олег здивовано зупинився: поміж жовтими, висохлими берегами ледь виднілася вода.

— Мабуть з нашого купання нічого не буде, іди сам! — сказав він розчаровано до Бурка, поплескуючи його по спині. Але Бурко чомусь насторожено дивився перед себе, схилиючи розумну голову то вліво, то вправо, наче прислухаючись до тиші.

Біля хати батько заглядав до мотору автомашини, мама відчиняла вікна хатинки, а Ганя ковірляла в носі і, побачивши Олега, показала йому язик.

— Я теж хочу до лічки!.. — крикнула йому ображено.

— Твої "лічки" взагалі немає! — відповів Олег.

— Тато! Річка майже висохла і Бурко купатись не хотів... А в бушу тихо, тихо! — вибух нестримано.

Батько насупив брови і подивився чомусь на небо. Його вже від самого приїзду непокоїла ця тиша і він жалів, що не лишився в місті, а піддався проханням дітей і повіз їх в таку посуху до лісу. Та в місті, всі розмови про посуху виглядали якось не реально... Глянувши ще раз на небо, він вирішив не розпаковуватись, а відпочивши пару годин, їхати назад.

— Хоч би лише авто не підвело... — подумав стурбовано, бо останню милу автомашину чомусь забойкотувала і, якщо би не те, що дорога йшла з гори, не знати чи доїхали б вони до дачі.

— Ти чому не розпаковуєш? — тихо спитала дружина, підійшовши до нього.

— Тобі теж цей спокій не подобається?

— Так.. Занадто сухо тут.. Треба було мені самому перш сюди приїхати і подивитись...

— Якось то буде, не турбуйся. Я зараз всім щось їсти приготую. З'їмо, а тоді побачимо. Може вернемось...

Та вернутись не змогли. Влучений мотор робив кілька безпомічних тиркань, але працювати відмовився. Треба було залишитись в лісі.

До самої ночі вони чистили площу навколо хати від трави та сухих гілок, вичищали ринви, носили воду до всіх можливих посудин, зрубували молоді евкалипти поблизу хати, нарікали і сварились. Особливо нарікав Олег, потиху і вголос.

— Ну і пощо це все?.. Тут ніколи нічого не було... Ні вогню, ні нічого! Я хочу спати! А чому Ганька може спати, а я ні?.. Дівчатам все ліпше... Ви її ніколи не примушуете! Якби я знав, то поїхав би з Андрієм! Вони ніколи нічого на вакаціях не роблять! Ніколи!..

Але його нарікань ніхто не слухав. Нарешті він змучено заснув і спав, як мертвий, не чуючи, як декілька разів виходив з хати батько, як мама тяжко зітхала.

Під час пізнього сніданку повітря легко запахло димом. Потім долетів дивний звук якогось шуму. Згряя птахів з тривожним криком показалося в небі і зникла. Пізніше з транзистора виразно почулись перші слова небезпеки: кілька миль від них горів ліс.

Вогонь ішов в їх напрямку. Батько переглянувся з мамою, тоді встав і почав поволі замикати всі вікна.

— Отже.., — сказав поважно.

— Якщо вогонь наблизиться, ти Олег, і я — будемо гасити його мішками на зовнішній лінії, а мама і Ганя — коло хати.

— А може би Ганю лишити в хаті? — тихо запитала мати,

— Ні! Вона там сама не витримає, крім того, якщо вогонь підійде ближче, ми всі втечемо до хати. Головне — не панікувати? Чуєш, сину?..

Олег чув. Він великими очима подивився на батька і нервово ковтнув слину.

— Не підходь близько до дерев, їх мішком не загасиш... А ти, мамо, тримай Ганю біля себе і як треба — тікай до хати! Боже! Хоч би вітер змінився!...

Дивний шум наближався, повітря тріскало і гуло якимось божевільним голосом, здавалося стріляли скоростріли, вибухали гармати і то все нараз. Олег стояв біля батька, мілко тремтячи, і дивився на чорні клуби диму, що бігли вершками дерев і стелилися в прогалинах.

Було нестерпно гаряче.

Раптом з лісу дмухнуло полум'ям і вогонь, перескочивши через клапоть пожовклої трави коло дороги, охопив групу молодих евкаліптів вже зовсім близько. Олег почув крик батька і більше відчув, ніж зрозумів зміст його слів. Він з усієї сили почав гатити мішком по плигаючих вогоньках на траві, а піт стікав по його носі і дим пік в очах. Бурко зі скавунинням кинувся йому під ноги, Олег вдарив його мішком і крикнув перелякано:

— До хати, Бурко! До хати!.. Тато, Бурко згорить!..

Але Бурко вже сам погнав на поріг, де мама, схопивши його за нашійник, попхала разом з Ганею до хати.

Батько бив великим віником по палаючих куцах, з розпачем дивлячись то на Олега, то на хату. До хати було вже недалеко... Зовсім недалеко...

А потім?..

— О, Боже! — шепотів безнадійно.

— О, Боже! Пропали!..

Коли надїхали автомашини — ніхто не чув. Але раптом чийсь дужі руки вихопили від Олега тяжкий мішок, кілька посмарованих постатей стали в ряд з батьком, б'ючи завзято по язиках вогню.

Олег побачив, як перехрестилась на порозі мама, подаючи мокрий мішок чоловікові в шоломі і як раптом надія блимнула в очах батька.

І в той же сам час він відчув несподіваний порив вітру з другого боку, настільки міцний і свіжий, що на мить всі повернулися, не вірючи і застигли в русі.

— Тато!.. Тато!! Вітер змінився!.. закричав Олег, відчуваючи приплив небувалої радості і розтираючи по щоках чорним кулаком сльози змішані з потом.

— Вітер!!! Вітер!!!

ЗАСВІТИМ СВІЧКУ ДЛЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"*

Впродовж 40 літ існування "Нашого Життя" фінансова відповідальність за його видавання спочивала на членах СУА і читачах з-поза організації. Журнал "Наше Життя" поступово змінював свою форму і оформився остаточно 1-го січня 1951 р. у власний, видаваний Союзом Українок Америки місячник. Зміна журналу потягнула за собою потребу старатися про ще інші форми його фінансування. Встановлено Фонди: Пресовий і Запасний з якого відсотки покривали щомісячні недостачі. Для доповнення Фондів поодинокі Відділи СУА влаштовували збірки, імпрези, базари, підтримувані українською громадою.

Видатки, зв'язані із видаванням, росли незалежно від старань організації. Головна Управа і редакція "Нашого Життя" старалися заступити оголошення, які становлять велику фінансову базу у інших публікаціях, другими способами, якими може послуговуватися неприбуткова організація. Велика кількість членів і читачів "Нашого Життя" посилають не тільки датки на фонди, але й пожертви на журнал з різних нагод, як побажання уродин, гратуляції, родинні чи організаційні річниці, смерті в родині і т.п. Посилають святочні побажання і "замість квітів" приятелям і рідним.

На засіданні членів Головної Управи і голів Округних Управ СУА в жовтні 1987 р. проdiscутовано ще інші можливі способи допомоги у фінансах "Нашого Життя", а саме — спонсорування поодиноких сторінок журналу (250.- дол. за сторінку) і переведення льотерії на терені США серед членів, читачів і людей доброї волі. Льос коштує одного доляра. На виграшку кожна Округа СУА постаралася вартісні пожиточні речі, вартости в десятках і сотках долярів. Льотерію координує член Головної Управи СУА Анна Кравчук.

Від половини 1930 року, коли порушено потребу власного пресового органу в США, а дуже послідовно від 1952 року, Союз Українок Америки старався виробити у членок свідомість, що передплата "Нашого Життя" є статутною вимогою кожної членки; членка СУА повинна ставитися до видавання журналу як до почину організації. Не все була відповідна реакція на старання Головної Управи і редакції.

Та дуже поважне представлення загрозливого стану "Нашого Життя" під час підготовки XXI Конвенції СУА і на самій конвенції, спричинилися до збільшення передплат, значить членки розуміють значіння і потребу власного організаційного органу. То ж світлім свічки й підтримуймо вже запалені, як доказ нашого розуміння конечности видавання "Нашого Життя".

іхч

* Із статті У.Л. "Наше Життя", січень 1988 р.

* австрійський чагарник

СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ Й СЬОГОДНІШНЯ ПРОДУКЦІЯ ПИСАНОК

Надійшов час приготувань до свята Пасхи. Великопінний настрій скеровує нас до молитовного настрою й застави над суттю життєвого буття. В цей час, між українцями, приходить пора писання писанок і улаштування спеціальних курсів для молоді, щоби передати цю мистецьку ділянку наступному поколінню.

І ось тут приходять наші роздумування. Чи ця сьгоднішня писанка являється тим самим втіленням мистецького підходу й твору, що був в давніші часи?

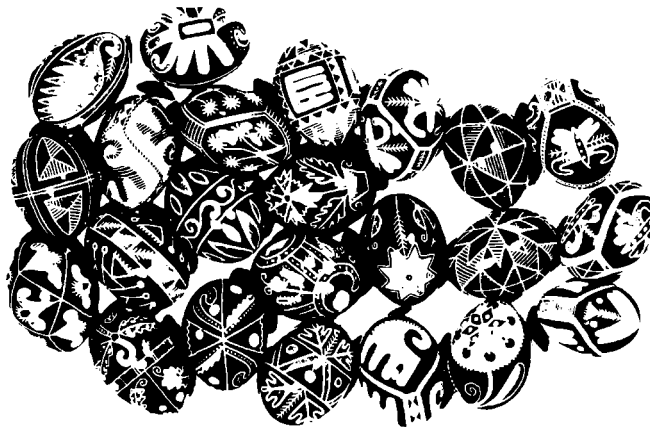
Недавно я відвідала один з наших склепів, що займається продажем мистецьких і утилітарних речей українського оточення. В габльотці було виставлене велике число писанок. Чим дрібніший геометричний розпис — дорожча писанка. Правда, вони всі гарні розписані вишивковими зорами, надзвичайний витвір техніки й майстерности, **але де поділась душа цієї писанки, де поділись ці символи, ці різні безконечники, клинці, церковці, базьки, смерічки, гребені, листя дуба, ясеня, жабки, метелики, жучки, півники?** Чи тепер писанчарка, тримаючи приготуване для розпису яєчко, вдмується в символічне писання, як водить кисткою по яєчку? Чи це просто твір рекордового, так званого "рієсе ворк"?

Тут пригадується цитата з книжки "Символіка української писанки", що видала малярка — мисткиня Одарка Онищук, яка одночасно являється знаменитою писанчаркою й знавцем цього діла.

"Хай святиться творчість рук,
що з охоти, без принук
на цій грудочці малій
символом поклала свій
задум, — той епохи чар,
людський хист — теж Божий дар!"

— Левко Роман

В своїй книжці Одарка Онищук пояснює цю глибоку символіку української писанки, що стала творчістю десятків поколінь нашого народу. Вона просліддила подібність писанок по різних округах і представила нам їх у відповіднім порядку: київські зі своїми символами: сонця, ведмежих лап, попових риз, вовчих ребер, космічної сили, спіраль і тому подібне; харківські з клиновим чи дубовим, ясеневим, яворовим, калиновим листям, чи рожею, чи відмінним вже сонцем і т.д. — херсонські, чернігівські, по-

Писанки з Поділля

Pysanky — Podilia region.

дільські, Кубанщини, буковинські, покутські, гуцульські, сокальські, Пряшівщини, Лемківщини, Холмщини, Підляшшя, Полісся. Кожна з тих околиць відрізняється не лише своїми символами, але й стилізацією й кольоритом.

До найстарших форм розпису належить в різних видах сонце, триніг, безконечники, ломані хрести, або т.зв. "свастика", баранячі роги, базьки (вербна щутка), сорок клинців, дороги й дерева життя й врешті "Богиня Берегиня" — символ богині, що зберігає усе; вона "мати всього суцього".

Ці всі символи в розмові з мисткинею, чи під час її викладів, оживають в якусь пражу фантастики чи мрій писанчарок, що вони снувались під час розпису цієї "мітичної грудочки" — яєчка.

Раджу кожній писанчарці запізнатися з книжкою Одарки Онищук "Символіка української писанки" (221 Willowrige Rd. Weston, Ont. M9R 3Z29 — 29.50 дол.) і, розписуючи свої писанки, снувати й свої роздуми, а даруючи їх комусь, поділитись цими символічними міркуваннями, що знайшли свої віддзеркалення на писанці. Тоді та писанка являється продуктом української душі, а не техніки.

Галина Сенишин

Монтреаль — березень 3, 1988

Великдень. Листівка з 1944 р. Автор невідомий.

Easter. Postcard from 1944. Author unknown.

Церква у Верині. Світлина з 1916 р. з архіву Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОБВУА)

Church in Veryn. Photo from 1916. Archive of Ukrainian War Veterans.

Гажілки перед церквою у Верині. 1916 р. З архіву Об'єднання б. Вояків Українців в Америці.

Hahilky being performed on Easter Sunday in Veryn. Photo from 1916. Archive of Ukrainian War Veterans.

КАЛЕЙДОСКОП Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

УКРАЇНА

Світляна Кириченко, дружина Юрія Бадзьо, звернулась листом до С. Ціммермана (Zimmerman), голови американської делегації на зустрічі у Відні по європейській співпраці та безпеці, прохаючи його та делегації Канади, Англії й Франції заступитись за її чоловіка, який карається в неволі вже 9 років за свої праці в історично-філософській ділянці.

Київ — рата розводів у Києві сягнула мабуть світового рекорду. Радіо Київ повідомило 16-го січня, що в місті з кожних 100 шлюбів, 59 кінчається розводом. Серед причин названо: невміння партнерів розподілити життєві обов'язки; скрута з житлом; низькі заробітки; втручання батьків і родичів у справи молоді пари.

Дмитро Дякун, службовець міністерства освіти УРСР, сказав в інтерв'ю, що число сиріт в державних виховних будинках зростає. Тепер їх більше, ніж було зразу після війни. При тому, лише 13 відсотків з них є справжніми сиротами. Батьки всіх інших живуть і досі, але вони або відмовились від своїх дітей, або їх було позбавлено батьківських прав через аморальний спосіб життя.

В московському журналі "Огонек" появилася інтерв'ю з Анною Ларіною, вдовою Ніколая Бухаріна, розстріляного в 1938 році. В одному місці вона сказала: "Після повернення з поїздки на Україну (1933), де він надивився на голод спричинений колективізацією, він впав на тапчан, істерично заридав і викрикнув: 'Як можна дивитись на такі речі, коли від революції минуло вже більше як десять років?'"

Анна Ларіна є донькою єврейського революційного діяча на Україні, Юрія Лур'я.

У приміщенні колишньої трапезної церкви Києво-Печерської Лаври розпочала новий концертний сезон дипломант всесоюзного конкурсу вокалістів Світляна Криворучко. Світляна Криворучко випускниця Львівської Консерваторії. За десять років творчого зростання чарує слухачів сильним голосом лірично-драматичного сопрано, привабливим тембром. У повній красі звучить її оксамитний голос у

найскладніших творах С. Рахманінова, Баха-Гуно "Аве Марія", арії Віолетти у опері "Травіата" Дж. Верді. Широку гаму чистих почуттів артистка відтворює у романсах М. Глінки, піснях М. Лисенка. Молода співачка користується справжнім успіхом не лише в республіці та країні. Її добре знають у ЧСР, Бельгії, Кипрі, Норвегії, США та Канаді.

Часто із Світляною виступає у дуетах Володимир Миркотан, а останньо творча праця з Володимиром Миркотаном переросла в сімейний дует. Володимира Миркотана природа нагородила незвичайним драматичним тенором. В його інтерпретації різнобарвно звучали романси М. Глінки, П. Чайковського, але найкраще він виконав на концерті пісню Торопа з опери "Аскольдова могила" Веретовського. Окрасою концерту став блискучий дует Віолетти та Альфреда з "Травіати".

Тепер в одній сім'ї так щасливо поєднуються два непересічні таланти.

НІМЕЧЧИНА

Заходами Української Медично-Харитативної Служби, Українського Вільного Університету, Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині — 19-го грудня 1987 р. влаштовано першу зустріч для Миколи Руденка і його дружини Раїси Панасівни з українцями Мюнхену й околиці.

Микола і Раїса Руденки прибули до Західньої Німеччини 13-го грудня 1987 р.

США

Ленсінг-Мішіген — 9-го листопада 1987 р. у місті Ленсінг відбувся полуденок, під час якого відзначено 150 жінок, найбільш заслужених у стейті Мішіген на полі суспільної праці. Однією з них була українка п. Емілія Запорожець. Цього рода відзначення відбулося перший раз з нагоди 150-ліття правного існування стейту Мішіген. Вибрала тих жінок створена на ту ціль комісія, відзначаючи їх тиху віддану та довголітню суспільну працю в їх громадах.

Дітройт — В грудні тут відбулася виставка праць українських образотворчих мистців поза межами Батьківщини до Тисячоліття християнства в Україні. У виставці взяло участь багато жінок-мистців, як: Марія Дачишин, Галина Конопада, Катерина Росандіч, Софія Лада, Людмила Морозова, Галина Новаківська, Аркадія Петришин і інші.

Виставка відбулась в Українському Культурному Центрі у Воррен.

Як маємо ходити. — Одна з британських взуттєвих фірм опублікувала цікаві дані про рухливість людини. Як з'ясувалось, ще сто років тому людина проходила за своє життя в середньому 75 тисяч кілометрів. У наш час завдяки засобам транспортації люди стали менше рухатися. Нині людина впродовж життя робить лише 42 тисячі кілометрів. Кальцій продовжує життя. Японські вчені встановили, що на острові Окінава, де люди довго живуть, вода до пиття має високу кількість кальцію. На думку фахівців саме тому така низька смертність від інсульту. Так напр. одна людина у віці 120 років живе у місцевості де вода до пиття має в шість разів більше кальцію порівнюючи із середнім показником в Японії.

Це повинно стимулювати нас жінок до вживання кальцію.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА (1722-1794)

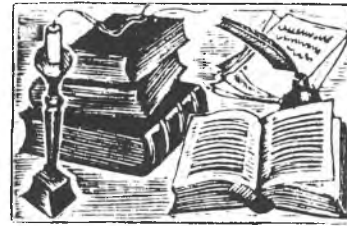
Людина, яка шанує, знає і любить історію свого народу, живе не вік, а стільки, скільки її народ, її земля, країна.

Мені здається іноді, що я ходив з Олегом на Візантію, хрестив киян із Володимиром, громив із Хмелем шляхту і визволяв з Сірком братів із ханської неволі... Минуле — скарб наш, коріння, жили, що напувають нас земними соками і без них ми не розів'ємося і повсихаємо. Минуле нас гуртує, дає снагу долати труднощі, а ще — надію і, мабуть, це найголовніше і найпрекрасніше.

Як без надії жити? Не сподіватися, що завтра зійде сонце, не вірити, що день розвіє туману, що зло впаде й на його місце прийде добро, наука, щастя?... Це не життя, це животіння!

Знання минулого дає нам змогу пізнати глибше свій народ і себе в ньому. Найогидніше — це яничари, перевертні, які застрягли на півдорозі, свого цураються, а до чужого не дотяглися. Усе хороше на своєму місці та в своїй мірі і все те красне, що є природне, чисте і непідроблене...

подала **Х. Навроцька**

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ

Іванусів, Олег Володимир. ЦЕРКВА В РУІНІ.

Видання св. Софії, релігійного Товариства Українців Католиків Канади. 1987. 351 стор.

Лебець Микола. УПА, УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ. Видавництво "Сучасність" 2-ге видання 1987. 207 стор.

СЛОВО — ЗБІРНИК 11. ЛІТЕРАТУРА, МИСТЕЦТВО, КРИТИКА, МЕМУАРИ, ДОКУМЕНТИ. Об'єднання Українських Письменників "Слово" 1987. В-во "Новий Шлях". 340 стор.

Мечник, Степан. РОЗДУМУЮ, ПРИГАДУЮ. (Спогади: третя частина 1954-1973). Українське Видавництво. Мюнхен 1985. 282 стор.

Мечник, Степан. ЛЮДИ, РОКИ, ПОДІЇ. (Спогади: четверта частина) Українське Видавництво. Мюнхен 1986. 194 стор.

Цівчинська, Алла. ЗОЯ — ЖИТТЯ. Повість — хроніка. Друковано в Українській Друкарні "Луна" в Нью-Йорку, 1987. 57 стор.

Стус, Василь. ПАЛІМСЕСТИ. ВІРШІ. 1971-1979. Упорядкувала Надія Світлична. Вступна стаття Юрія Шевельова. В-во "Сучасність" 1986. 469 стор.

АЛЬМАНАХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ НА РІК 1987. Річник 77. В-во "Свобода" 256 стор.

Драган, Антін. ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ВІННИЦЮ! "Свобода", В-во Українського Народного Союзу 1986. 48 стор.

Д-р Стахів, Матвій. ХРИСТОВА ЦЕРКВА В УКРАЇНІ 988-1596. Колегія св. Василя Великого, Стемфорд, Конн. ЗДА. 1985. 528 стор.

Українка, Леся. 1871-1971. Збірник праць на 100-річчя поетки. Видає: Світовий Комітет для відзначення 100-річчя народження Лесі Українки. Філядельфія 1971-1980. 400 стор.

Alma Mater. Журнал питомців Української Папської Колегії св. Йосафата в Римі. Вересень 1986, ч. 56, 104 стор.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК. Громадський літературно-художній та суспільно-політичний журнал. Випуск сьомий (серпень 1987). Київ-Львів. Пам'яті Василя Стуса. Передрук В-ва Сучасність 1988. 99 стор.

ХРЕСТОМАТІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ. Світовий Конгрес Вільних Українців. Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада. Філядельфія-Торонто 1986, 320 стор.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

---

VOL. XLV

April 1988

Editor: Marta Baczynsky

CHRIST HAS RISEN!

*We extend our sincere Easter greetings
to Maria Kwitkowsky, President of the WFUWO,
to Lidia Burachynsky and Iwanna Rozankowsky,
Honorary Presidents of UNWLA,
to the Honorary Members of UNWLA,
to the members of the National Board,
to Regional Council Boards,
to the general membership of UNWLA,
to all our friends who support and encourage our work!
Our thoughts are with our brothers and sisters
in our native Ukraine who are unable to
freely rejoice in this glorious Holiday!
We send them greetings and pray they continue to have courage in
their struggle for freedom!*

THE EXECUTIVE BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA.

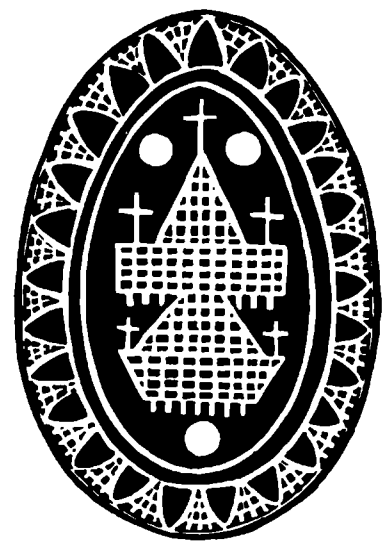
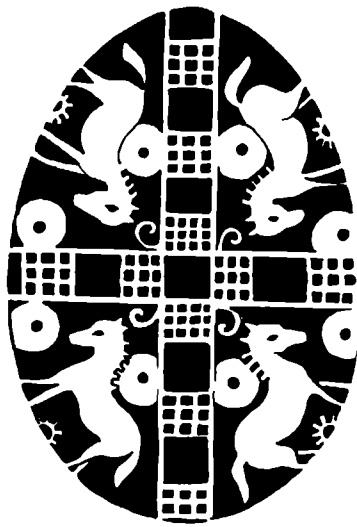
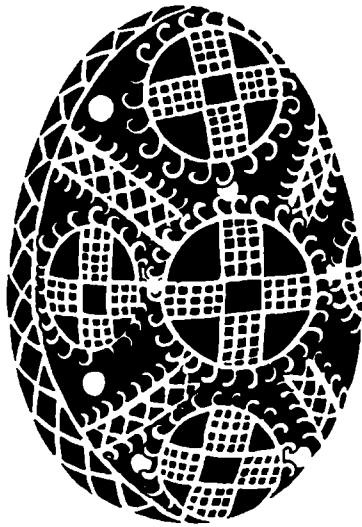
UKRAINIAN EASTER TRADITIONS

In antiquity, at about the time we now celebrate Easter, the ancestors of the Ukrainians performed their "Rite of Spring" with elaborate rituals. It is possible that they called this day "The Great Day" just as it is called by modern Ukrainians.

After a millennium of Christianity, many of the ancient pre-Christian customs are still an integral part of Ukrainian Easter celebrations. One of the most important examples is the "pysanka," an egg decorated with symbolic designs. Representing the sun, the renewal of life, and immortality, the "pysanka" played a crucial role in the ancient rites. Because of its perishable nature, only the ceramic majolica-glazed eggs from Kiev of the 10th or 11th centuries survived to our day. How-

ever, most of the symbols depicted on the "pysanka" are very old. The representation of the goddess Berehyna — half woman — half snake — has its origins in the Neolithic Trypillian culture which existed on the territory of the present day Ukraine around 3500 B.C. As reported by Herodotus in the fifth century before Christ the Scythians, ancient inhabitants of Ukraine, considered this legendary being as their genetrix. One of the Kievan princes used the representation of this goddess as his emblem.

The meander, a winding and unending line which is frequently found on the "pysanka", harks back to a similar meandering design carved on mammoth bones, excavated in Mizyn, near Kiev, 29,000 to 30,000 years

ago. It expressed the philosophical concept that life and death form a closed circle, like the passage of day into night, or the perennial succession of the seasons.

This dualistic outlook is admirably portrayed by the "hahilka", a ritual spring dance called the "meander dance":

"To this meandering dance
We cannot find an end
We go up and down
Into the rose and the guelder-rose."

The rose represents birth, the guelder-rose — death. The "hahilka", or "vesnianka" is one of the archaic song types of Ukraine. Melodies are based on the pentatonic scale. Words have the magic power to awaken the earth after a long winter, to call out spring, to glorify the sun. The "hahilky" are syncretic, i.e. they are formed through a combination of words, melody, movement and pantomime, in one unified religious expression re-enacting a mystery.

In the past, these magic dances were performed mostly by young women. With the coming of Christianity, the "hahilky" became the domain of children who play-dance around the church, mainly on Easter Sunday.

The cycle of Easter celebrations begins with Palm Sunday or "Verbna Nedilia" literally "Willow Sunday" when the pussy-willow branches are blessed in the church. After the service, people gently strike each other with the branches, saying:

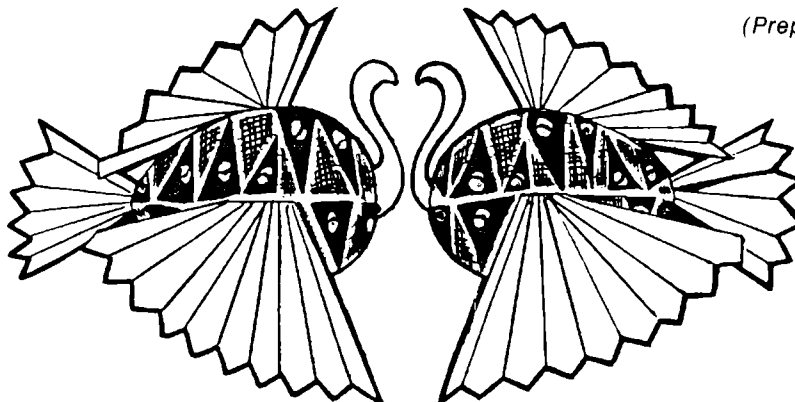
"It isn't I who strikes you, it is the willow
Next week will be Easter.
May you be healthy as water,
And as wealthy as the Earth"

The sacredness of the willow tree is portrayed through the abundance of ancient prehistoric songs, customs and rituals associated with it.

During the Holy Week, various rituals and religious services are performed before reaching the zenith when the powerful hymn "Khrystos Voskres" (Christ is Risen) is sung, while the sound of bells fills the air just before dawn on Easter Sunday. After the blessing of the "paska" (Easter Bread), "pysanky" and other foods, the Easter feast begins.

On the following Sunday everyone visits the graves of departed relatives, leaving "pysanky" and food there, in the belief that their souls will participate in the ritual. Thus, the meandering cycle of life and death continues.

(Prepared by Slava Gerulak)

ABOUT WOMEN

Joy Brittan with Mayor of Las Vegas, Don Lurie.

The Las Vegas singing star Joy Brittan has set aside her traditional show business career in favor of celebrating her Ukrainian heritage during the 1988 Millennium Year. The Canadian born performer will tour the United States, Canada, South America and Europe, where she will appear at various Ukrainian centers. Joy will donate the fees from her personal appearances to the Nevada Ukrainian Millennium Committee, which is coordinating her tour. The donated fees will allow the inclusion of Ukrainian schools, churches, hospitals, senior citizens centers and small community festivals in the tour, thereby giving that segment of the Ukrainian population an opportunity to enjoy the singer's performances.

Joy Brittan is currently preparing a special commemorative album of treasured Ukrainian religious songs. It will be titled "Our Father — Ukrainian Millennium." Proceeds from the sale of the recording will be donated, in part, to the Harvard University Ukrainian Studies Fund, as well as various Ukrainian religious benefits.

Joy, born Joyce Kozody in Pine Falls, Manitoba, has made her mark as a professional entertainer in one of the toughest towns to be noticed — Las Vegas, Nevada. Appearing in Don Arden's lavish show biz extravaganza "Jubilee" at the MGB Grand Hotel for three years as one of the principal singers, the performer drew rave reviews from the press.

Mayor of Las Vegas, Don Lurie has appointed Joy Brittan a "Goodwill Ambassador of Las Vegas" as she prepared to embark on her extended tour.

All inquiries regarding Joy Brittan's tour and availability should be addressed to the:

Nevada Ukrainian Millennium Committee,
5230 Wilbur Street Las Vegas, NE 89119
(702) 739-9721

To Our Ukrainian Friends:

On behalf of the citizens of Las Vegas, I congratulate you on the celebration of the first Millennium of Christianity in Ukraine. Throughout 1988, as you observe the millennium of your religious legacy, we hope you will continue to preserve with pride your rich heritage of faith and culture which extends back fifty generations.

For those of you planning a vacation during the celebration of the millennium, I invite you to visit Las Vegas, for a taste of warm western hospitality.

Sincerely,

Ron Lurie

Mayor of Las Vegas

LAS VEGAS

"Entertainment Capital of the World"

PRESENTS

Joy Brittan

GOODWILL AMBASSADOR OF LAS VEGAS

The bearer of this certificate brings greetings from our city and represents the people of our community in extending the bond of friendship and good fellowship to communities throughout the world.

R. Lurie
RON LURIE
Mayor of Las Vegas

* * *

Mrs. Olena Terelia and her husband Joseph Terelia were guests at UNWLA headquarters recently. The event, sponsored by the NY Regional Council, was prepared as a special evening reception to meet the well known activist couple, particularly Mrs. Terelia who was to be the principal speaker from a woman's viewpoint, so to speak, about life and conditions in Ukraine. Mrs. Terelia, a no nonsense woman, endeared herself to the audience with a particular remark which clearly and unmistakably underscored just how "unliberated" we really are.

There was an air of anticipation in the room. Those present, only women, members of the Executive Board, Regional Council members, and members of UNWLA, seated at two long tables eagerly cranked their necks to see if the door was opening to usher in the guest of honor. The tables were prettily decorated with flowers and generous plates of delectable and aromatic canapes. The door opened, but it was only a latecomer. Then, a group of women walked in. There was the by-now famil-

Cont. - next page

THE UKRAINIAN MUSEUM, A CULTURAL EXPERIENCE!

Easter season at the Ukrainian Museum is one of joyous, hectic activity. The lethargy of winter days quickly disappears as the institution becomes a bustling focal point of one of its most popular programs — the painting of pysanky, Ukrainian Easter eggs.

The program is divided into two parts — workshops and demonstrations. The workshops give participants a hand-on opportunity to learn this wondrous, ancient, traditional Ukrainian craft. The demonstrations allow viewers to see artisans create a tapestry of color and design, enveloped in folklore and symbolism, all on a little white egg. The Museum also presents a delightful film about pysanky, rightfully called “Pysanka, the Ukrainian Easter Egg”, produced by filmmaker Slavko Novytsky. The program is coordinated by Lubow Wolynetz, the Education Director at the Museum.

It is needless to say how receptive the general public is to this program. The Museum office phones buzz continually as people call to sign up for the workshops or inquire about the demonstrations. All kinds of people, of various national backgrounds who participate in the program are totally charmed by the Ukrainian pysanka.

The fifth floor of the Ukrainian Museum proudly displays a pysanky exhibition featuring hundreds of exquisitely decorated eggs from various regions of Ukraine. Visitors are awed by the beauty, the detailed designs and the uniqueness of these works of art.

*****

The pysanka workshops are very popular with children. Several city schools have made this workshop a part of the Spring extra curricular activity for several of their classes. Many teachers return year after year with new groups of children to introduce them to this magical craft. Children who are too young to participate in the workshops are treated to the film, a talk from Mrs. Wolynetz about pysanky and tour the Museum. After each workshop the teachers are asked to fill out an evaluation report. Following are some of their comments:

Mrs. O. TERELIA

lar face of Raissa Rudenko. In the group was also Olena Terelia. The room acknowledged her presence with a lot of whispers. We all knew who had walked in. But where was her husband were the questions going up and down the long white tables. Minutes later he walked in and the whispering audience broke into hearty applause.

None of this was lost on Mrs. Terelia, who let her audience know very soon, and in no uncertain terms, but with a down-to-earth sense of humor, that although she was the one in whose honor the evening was held, her husband was greeted with applause. Pie in the face, ladies!

“Mrs. Luba explained beautifully the origin of the Easter egg. The children were very excited when they were able to see the Museum of the real eggs.... It is a wonderful museum and should continue to receive funds for future years.”

PS. 19, Second grade; 16 children.

“This is always a success. Wonderful preparation with the movie. Thank you so much, Luba. See you next year.”

St. Luke’s School, Second grade; 23 children.

“This is our 3rd year back to the Ukrainian Museum. We keep coming back because what the Museum has to offer is a wonderful educational experience.”

West New York Junior High School, 6th grade; 30 children.

“Super visit. The lovely guide spoke at the children’s level and they learned a great deal from her.”

P.S. 130, Kindergarten; 18 children.

“This was a wonderful experience for the students and teachers. It was educational as well as exciting. The ladies were patient and had excellent knowledge of the history and art of egg decorating. We sincerely thank you for the experience.”

Junior High School 189, 7th Grade; 20 students.

*****

Following the film “Pysanka” Lubow Wolynetz talks to the children about what they have seen. During one such session she was talking about the elements most necessary to life such as water, air and fire, which are symbolically represented on the pysanka. Her attentive audience at that time was a group of kindergarten youngsters from a neighboring school.

“What is a very important element to life?” asked Luba. *“It is something we drink,”* she continued, giving the little people a big hint.

After a moment of silence the class wise guy or perhaps the wisest fellow in the class piped out *“Orange juice.”*

In continuing the talk, Luba went on to the element of air. Trying to get the children to see a clear picture of what she meant, she said, *“What do you get and do when you climb stairs?”* she asked, meaning that you breathe air.

“You huff and puff and you get tired,” was the response.

*****

ІРИНА КОЗАЧЕНКО

ПОЧЕСНА ГОЛОВА ОКРУЖНОЇ УПРАВИ СУА
В ДІТРОЙТІ.

Союз Українок скінчив своє 60-ліття у Америці. Округа Дітройт найстарша у системі СУА. У її склад входять Відділи, які проіснували більше 55 років. Це піонерки — ті, що клали підвалини під громадське життя. Приїхали вони зі "старого краю" шукати праці, заробити гроші, щоб покращити життя своє і рідних. Думали бути в Америці тимчасово. Однак доля, головним чином воєнні події заставили лишитися та творити тут життя. Не знаючи мови, звичаїв нової країни, вони не розгубились, а навпаки — зберегли свою національну свідомість, зорганізували громадське життя, побудували церкви, громадські установи, не забуваючи при тому про залишений край — в дуже великій мірі помагали йому у різних потребах і акціях. Час діє. Ті, що були молодими, активними в громадській праці, хворіють, а то і відходять у засвіти.

Однією піонеркою, якій цією згадкою хочу подякувати за велику пророблену роботу, не тільки в СУА, але загально в українській громаді Канади й Америки, є Ірина Пішак-Козаченко. Донька майстра-ремісника у Тисьмениці — Станіславщині. Міщанка, вихована у свідомій українській родині з твердим характером, з почуттям себевагності, чим вславилися міщани, уважаючи себе нащадками княжих бояр. Родина велика, семеро дітей, дома недостатки, треба їхати в далекий світ, шукати долі. Її старша сестра Юлія вже була в Нью-Йорку. Перша її праця — це домашня помічниця, за вісім доларів на місяць. Вона не заломилася, хоч опинилася на низькому суспільному шаблі, який дає великі можливості схибити із консервативних засад виховання. У 1911 році по короткім побуті в Нью-Йорку переїхала до Дітройту. Знову починає від праці домашньої помічниці у багатіїв.

В тому часі у Дітройті була вже українська громада, що гуртувалася коло церкви на вул. Грелінг, парохом був великий патріот і громадський діяч о. Сембратович. Обдарована Богом почуттям громадської праці, та організаційним хистом, стає в центрі життя української громади. Обдаро-

вана також театральними здібностями бере участь у театральних виступах. В тому часі театральнo-аматорське життя було досить розвинуте. Було кілька музично здібних осіб, що під проводом Атаманця ставили побутові п'єси: "Ой не ходи Грицю", "Дай серцю волю" та ін. У них приймає участь чорнява красуня Ірина. Життя з громадою давало відпруження по праці, а участь у п'єсах була зворотною точкою у її житті. На одній з вистав був присутній канадієць Василь Козаченко. Йому дуже подобалася красуня Галина ("Ой не ходи Грицю"), він дарує їй квіти, зацікавлюється, просить до Канади. 1918-го року вони повінчалися у Канаді. Її чоловік працює при залізниці в різних осередках Канади, головним чином в Вінніпегу. Там велика українська громада і Ірина знову в центрі громадського життя. На світ приходить самотня дитина Леся.

В Канаді Ірина перехворіла, мусіла деякий час бути під лікарським доглядом, зрезигнувати з театрального життя (тоді в Вінніпегу був український театр Заньковецької). Але з громадської праці вона до кінця життя не відійшла. Як не могла бути активною, то живо цікавилася всім. В 1926 році Козаченки переїхали до Дітройту.

У 1929 році Олена Кисілевська, сеньйорка українського жін. руху, сенаторка польського Союму відвідувала Америку. Як редакторка української жіночої преси "Жіноча Воля" і "Жіноча Доля" хотіла пізнати життя українки в новій країні поселення. На запрошення о. Сембратовича приїздить до Дітройту. Ірина Козаченко організує віче (вона вітала сенаторку із грамотою від української громади), яке стало поштовхом до зорганізування жіночого Т-ва "Жіноча Громада", яке відтак включилося до СУА із числом 16. (Це перший Відділ СУА у Дітройті, оснований Іриною Козаченко). Відділ розв'язався у 1950 році, Козаченко переходить до 23 Відділу, в якому є членкою до кінця життя. Згодом у Дітройті постають інші Відділи, що разом творять Філію, яку згодом переіменовано на Округну Управу, що її у роках 1940-49 з перервами очолює Ірина Козаченко. Свідомо патріотка, з позитивним наставленням у суспільно-громадській праці, з відповідними зв'язками і досвідом була не тільки побажаною, але й виявила себе дуже корисною в хаосі війни, непевності та необхідної помочі "всім і всюди". В тому часі українське жіноцтво виявило велику громадську зрілість. Як голова Філії входить у склад управи Централі СУА, бере участь, як делегатка у Конгресі Союзу Українок Канади.

Друга світова війна приносить на порядок дня праці українського жіноцтва справу переселенців — українців, що через воєнні події примушені емігрувати на Захід, головним чином до Німеччини. Про участь Ірини Козаченко в акції переселення читаємо в Альманакх УНСоюзу за 1985 рік. Там подано, що Центральна СУА з підписом голови Централі Олени Лотоцької вислала у вересні 1945 року до ген. Дж. Маршала меморандум, в якому з'ясовано ситуацію біженців. Також у тому Альманакх є згадка про подібний документ, висланий до американських властей з підписом І. Козаченко, голови Філії у Дітройті (не подано тільки до кого), в якому вона дякує за успішну поміч біженцям. У 1948 році реалізуючи задум СУ з 1937 року, за ініціативою СУА в Америці, скликано Конгрес українського жіноцтва у Філадельфії, який дав почин до організації Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Участь у ньому брала І. Козаченко, яка була до кінця життя членом-прихильником, допомагаючи Федерації матеріально.

В 50-тих роках зорганізовано у Дітройті "Злучений Комітет Українського Жіноцтва Дітройту". Очолювала його Ірина Козаченко. Ціллю того комітету було видання книж-

40-літній Ювілей 20-го Відділу СУА ім. Олени Теліги

Ювілей який відбувся 6-го березня 1988 р. пройшов з гарним успіхом, при великій кількості гостей, представників організацій, голів і членства інших Відділів СУА. Від Головної Управи СУА була присутня Ольга Гнатейко, яка склала привіт і вручила на руки голови 20-го Відділу Марії Касіян Грамоту і Відзначення для 20-го Відділу.

Промовляла також голова Філядельфійської Округи Марія Кондрат. Був також привіт від Уляни Любич — редакторки "Нашого Життя" та від б. членок Марії Романенчук і Ярослави Збир — Лободич. Привіт від С.Ф.У.Ж.О. склала Марія Харина — голова фінансової Комісії С.Ф.У.Ж.О.

Були також представники інших організацій: Ліза Чепіль — від Об'єднання Мистців Сцени, Люба Сілецька — від ЗУАДК-у, Л. Кавка — від Золотого Хреста, Гурська і Савчук — від Православного Сестрицтва Св. Ольги.

В мистецькій частині імпрези виступали: Голова Відділу — Марія Касіян, яка була й ведучою цієї частини, сопрано — Надія Оранська, членка 43-го Відділу при фортепіановому супроводі Юрія Оранського і Лідії Бульби, поетка-сатирик Міра Гармаш, д-р Наталія Пазуняк. Сцену дуже гарно оформив мистець Роман Васишин.

Членки пом'янули дуже гарно своїх членок, які відійшли в кращий світ, на тлі стрілецької пісні "Видиш брате мій" при палаючих свічах. Прапор СУА вносили: Марія Харина, Варка Швед, Марія Галій. Ведучою бенкетової частини була інж. Лідія Дяченко. Відзначення для заслужених членок за довголітню працю провели: Лідія Бурачинська, кол. голова Відділу, кол. голова СУА, СФУЖО й почесна членка СФУЖО і Лідія Дяченко, кол. голова 20-го Відділу і кол. голова Філядельфійської Округи.

Відзначення дістали: Марія Харина, Лідія Дяченко, Ірена Казанівська, Євгенія Новаківська, Аня Літинська, Марія Галій, Лідія Бульба, Мирослава Прокопович.

Прилюдну подяку дістали: голова Відділу Марія Касіян і Аня Борис. Усі присутні розходились додому вдоволені, а союзанки — членки 20-го Відділу щасливі, що дочекались свого 40-літнього Ювілею.

Лідія Бульба
пресова референтка

ки про працю українського жіноцтва в Дітройті. В склад комітету входили Відділи СУА, Український Золотий Хрест і Т-во "Просвіта". Книжка ця — "Українське Жіноцтво Дітройту" вийшла в 1955 році під редакцією Лідії Бурачинської, як "Ювілейне видання з нагоди 70-ліття Українського Жіночого Руху та 35-ліття Громадської Праці Діноцтва Дітройту". В часі свого існування комітет цей уладив спільно кілька імпрез: 100-ліття народження Наталії Кобринської, та громадський виступ — звітування Ірини Павликовської після її участі у Брюсселі на Конгресі Світової Ради Жінок. В 1964 р. Ірина Козаченко була в дуже серйозній автовій катастрофі у Канаді. Перейшла у зв'язку з тим поважні операції. Лікувалася досить довго. Я була в той час у тому самому шпиталі по операції хребта. Цей випадок дещо сповільнив її громадську активність.

Про її відношення до "старого краю" говорить зорганізування акції (за її ініціативою) збірки грошей на будову

ТРАДИЦІЙНИЙ ОСЕЛЕДЕЦЬ

6 березня 1988 р. в залі школи Непорочного Зачаття при вул. Вестбрук, Воррен, Міч. заходом 76 Відділу СУА відбулася з повним успіхом імпреза: "Традиційний оселедець". Рівночасно для відзначення 1000-ліття Хрещення України улаштовано виставку вишивок із усіх областей України.

На запрошення голови Відділу Ксені Кучер приїхав з виставкою мистець Ігор Чмола з дружиною Олею, з Боффало, член і редактор журналу "Гуцульщина". Мистець сам вишиває вже шість літ. Талант і любов до вишивання одержав від своєї матері. Виставка дуже багата, понад 150 експонатів, майже всі оформлені в рамках, творили дуже ефективну колекцію, гідну подиву. Найбільше взорів з Центральної України, де від найдавніших часів процвітало мистецтво вишивання. Осібну колекцію творили вишивки зібрані в таборах під час війни, вишиті на мішку. Це безцінна пам'ятка.

У своїй доповіді прелегент подавав з пам'яті докладно місцевість, спосіб виконання, рід стебну вишивки від найдавніших часів до сьогодні, і причини, що вплинули на даний мотив у вишивці. Наприклад чому на Київщині вишивають рожі. В давні часи взорів майже не було, так само був брак полотна і кольорових ниток. Наші талановиті жінки самі творили взори, вишивки і продавали мандруючим купцям. Як заплату діставали полотно і по одній правдивій рожі, для заохоти до праці. Помислові жінки з тих рож творили взори і вишивали, що лишилося до сьогодні. Краски виробляли з різних зел.

Прелегент висвітлював прозорки оригінальних творів вишивки. Осібну секцію творили вишивки з мордовських таборів, від яких віяло тугою і сумом. Ця виставка принесла нам багато користі, вдоволення і захоплення красою безцінних вишивок, за що ми прелегентові дуже вдячні. У розмовній частині бавили присутніх веселим скетчем про оселедця-емігранта, який приплив з України до Америки. Виконавцями скетчу були: п-і Рома Дигдало (автор) Ксеня Кучер і Стефанія Оглабляк.

Ірина Гнатчук, прес.-реф.

Просимо прізвища писати друкованими літерами в обох мовах.

Українського Народного Дому у Тисьмениці, яку перевело "Т-во Краянів міста й околиць Тисьмениці в Америці". Воно постало у 1926 році в Нью-Йорку, започатковуючи свою працю висилкою 1250 дол. Також є у мене лист о. Маркіяна Пашака з Бразилії, який дякує Ірині за грошеву допомогу. Помагала кому могла, а в своїй хаті гостила всіх представниць українського жіночого руху, що приїздили до Дітройту.

На Загальних Зборах Округної Управи в Дітройті у 1982 році надано грамоту і почесне головство Округної Управи Піонерці за довголітню працю не тільки в СУА, але й в українській громаді.

Згадуємо її в річницю смерті (31-го березня 1987 р.), як приклад безінтересовної громадської праці, гідний наслідування.

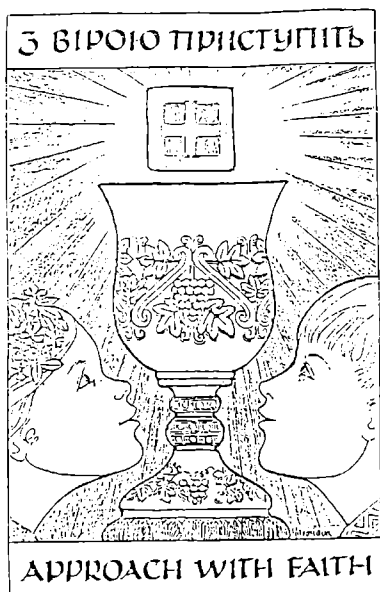
Округна Управа СУА, Дітройті вплачує у **пам'ять Ірини Козаченко**, 100.00 дол. на Фонд Олени Лотоцької.

ЗВУКОЗАПИСНА СТРИЧКА. 30-ий Відділ США, Йонкерс.

Батьки! Бабуню! Дідусю! Поможіть дитині приготуватися до св. Тайн Сповіді і Причастя, горний дарунок на Перше Св. Причастя і ім'янини, уродини, свята. Тасьма поміщує: молитви, пісні у виконанні дітей на тлі катехизації. Сторона I: по-українськи. Сторона II: по-англійськи з молитвами і піснями українською мовою.

Замовлення в сумі 8.00 амер. доларів прошу слати на адресу:

Mrs. Vera Berezowska
149 Farrington Ave.
N. Tarrytown, N.Y. 10791

PARENTS! GRANDPARENTS! GODPARENTS!

Here's a wonderful way for your child to prepare for the Holy Sacraments of Penance and Communion.

A wonderful gift for First Holy Communion, birthday, namesday.

Tape contains: Catechesis, prayers recited by children, hymns sung by children.

Side 1: Ukrainian (30 min.) Side 2: English (30 min.)

Cover art: Yaroslava

Send check or money order in the amount of 8 U.S. dollars to:

UNWLA Branch 30
c/o Mrs. Vera Berezowska
149 Farrington Avenue
N. Tarrytown, N.Y. 10591

"УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК", ВИПУСК 7 ВИЙШОВ ДРУКОМ

Ньюарк, Н.Дж. — В лютому ц.р. побачив світ передрук сьомого випуску *Українського вісника* у Видавництві "Сучасність". Відновлений журнал під редакцією В'ячеслава Чорновола містить такі матеріали:

"Від Редколегії", В'ячеслав Чорновіл: "Открытое письмо Горбачову М. С. [Відкритий лист генеральному секретареві ЦК КПРС Горбачову М.С.]". У рубриці ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО читач знайде такі статті: Михайло Горинь: "Відгук на статтю М. Ільницького в журналі *Kuiv*"; Михайла Осадчий: "Остап Вишня — свідок найкращого твору Миколи Хвильового". Підрубрики НАШІ ПУБЛІКАЦІЇ та ВАСИЛЬ СТУС У ЖИТТІ Й ЛІТЕРАТУРІ подають такі статті: Володимир Сосюра: "Ліричний відступ із поеми "Мазепа"; Василь Стус: "Зникоме розцвітання особистості"; Іван Гель: "Спогад про Василя Стуса". Наступна рубрика ПУБЛІЦИСТИКА подає статтю — Павло Скочок: "До побачення, перебудово?". Слідуюча рубрика ХРОНІКА ТИСКУ І ОПОРУ із її підрубриками НАШІ ІНТЕРВ'Ю та РЕЛІГІЯ В УКРАЇНІ подає — Михайло Горинь: "Вісті з кучинського особливого"; В. Чорновіл: "Дещо про "демократію по-брежневськи"; М.Г.: "У психушці" — двадцять років!"; документ — "Заява Папі Римському Іванові-Павлові II"; Михайло Гаврилів: "Католицька Церква в Україні"; Василь Бартко: "Скарга Горбачову М.С."; В.Ч.: "Наші втрати". Остання рубрика ДОКУМЕНТИ ІСТОРІЇ, містить — "Постанову Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету та Ради Народніх Комісарів УСРР "Про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвитку української культури" 6 липня 1927". Журнал закриває стаття "Від Редакції (Заключні зауваги)".

Замовлення на це нове видання — 4 ам. дол. чеком — просимо посилати на адресу представництва:

Sučasnist
744 Broad Street
Suite 1115-16
Newark, N.J. 07102-3892

ДО ВІДДІЛІВ

При пересилці грошей на передплату журналу "Наше Життя", просимо вписувати ім'я, прізвище, та адресу на призначених на це формах, які Відділи одержують з іншими фінансовими формами Головної Управи.

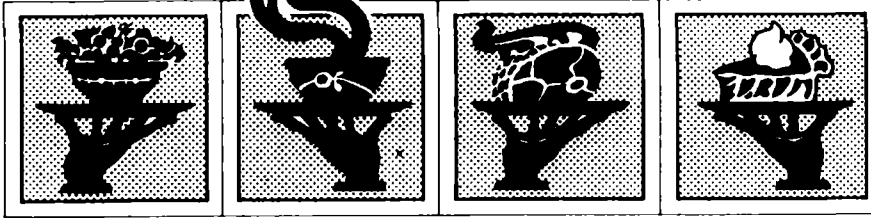
До кожної пересилки грошей просимо долучувати прізвище з адресами та на яку ціль гроші призначені.

Якщо Відділ складає гроші на Пресовий Фонд замість передплат за своїх членок, тоді не може вимагати, щоб тим членкам пересилати залегли журнали.

Якщо знаходите перевернуті прізвища в журналі "Наше Життя", це тому, що прізвища є писані ручно і часто неможливі до відчитання. Просимо писати друком та по можності також по українськи, щоб ми знали як вони повинні звучати в українській мові.

наше харчування

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

У березневому числі (3/88) Н.Ж. в практичних порадах подано як важливим є споживання плинів при їжі. Тому подаємо приписи на добрі юшки (зупи), щоби м'ясиво було легше до стравлення.

ВЕСНЯНА ЮШКА на 4 особи

- 1 горнятко зеленого горошку [може бути морожений]
- 1/3 горнятка дрібно нарізаної зеленої цибульки
- 1 горнятко води
- 1 горнятко нарізаної в кубики картоплі
- 1 ложечка соли
- 2 ложки масла
- 1 ложка борошна (муки)
- 2 1/2 горнятка молока
- 1 ложка дрібно нарізаної зеленої петрушки

Варити горошок з цибулькою у воді 10 хвилин. Додати картоплю і сіль і далі варити 6-8 хвилин.

Зробити засмажку з масла і борошна, розвести молоком, постійно мішаючи. Влити до юшки і варити на легкому вогні 10 хвилин, часто мішаючи. На тарілках посипати петрушкою.

ЮШКА З КВІТНОЇ КАПУСТИ (каляфіор) на 6 осіб

- 1 головка квітної капусти
- 2 ложки дрібно нарізаної цибулі
- 2 стебла селери, нарізаної тонкими скибками
- 1/2 кістки масла (1/8 фунта)
- 1/4 горнятка борошна
- 4 горнятка курячого бульйону (4 кубики)
- 2 горнятка молока
- 1/4 ложечки меленого мускатного горіха (nutmeg)

Помити квітну капусту, розділити на куски і варити в малій кількості води з кружальцем цитрини 15 хвилин, щоби була м'яка.

Тушувати на маслі цибулю і селеру, щоби легко зарум'янилися і зм'якли і разом з квітною капустою перетерти в електричній мішалці

(blender). Змішати борошно з бульйоном, заварити, щоби трошки згусло. Додати перетерту квітну капусту, молоко і мускатний горіх і, як треба, сіль. Змішати але не заварювати. Можна подавати посипану тертим сиром пармезаном.

ХОЛОДНА ЮШКА ЗІ СВІЖИХ ОГІРКІВ і БУРЯКІВ на 6 осіб

- 2 свіжі огірки
- 2 16-унцові баньки цілих буряків (whole beets)
- 6 горняток курячого бульйону (6 кубиків)
- 1/2 середньої цибулі
- 2 ложки нарізаної петрушки
- 1/2 горнятка квасної сметани
- кріпець

Обібрати огірки, виняти зернятка і порізати на куски. Буряки відцідити.

До електричної мішалки (blender) дати половину огірків і буряки з одної баньки. Як машина в руху вливати 2 горнятка бульйону. Перелити до миски і знову дати решту огірків і буряків, цибулю і петрушку до мішалки, додати 4 горнятка бульйону і перетерти. Влити все разом і добре вимішати. Накрити і вкласти до холодильника на ніч. Перед поданням посолити і поперчити до смаку. Налити до тарілок, дати по ложці квасної сметани і посипати кріпцем.

ЮШКА ЗІ СВІЖИХ ПОЛУНИЦЬ (strawberries) на 6 осіб

- 8 ложечок кукурудзяного крохмалю (corn starch)
- 4 горнятка молока
- 1/2 горнятка цукру
- 1 1/2 горнятка перетертих полуниць (puree)

В більшій ринці розпустити крохмаль в 1-му горнятку молока. Додати решту молока і цукор і варити на легкому вогні аж плин почне гуснути (15-18 хвилин). Додати перетерті полуниці і варити, мішаючи, ще 5 хвилин. Як загусте, можна додати молока.

Можна подавати теплу або холодну юшку.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Значення спеції [spieces) і зілля у куховаренню.

Трішки мускатного горіха (nutmeg) у вівсяних платках додає смаку, або шалвія (sage) у меленому м'ясиві підсилює смак... Спеції переважно походять з Індії, а з ними чар Сходу. Майже усі ростуть у тропічному підсонні Індій, Мадагаскару чи Занзібару, чи на побережжі східної Африки.

Спеції як ямайський перець (allspice), гірчиця (dry mustard) чи чілі походять зі західної півкулі. Однак зілля можна вирощувати всюди.

Спеції треба купувати в малих кількостях, бо мимо того, що є в щільно замкнених коробках, часом втрачають смак. Їх треба переховувати в сухому радше холодному місці.

Кількість спецій чи зілля для страв є точно подані у приписах і добре того дотримуватися, бо забагато спецій може зіпсувати смак страви.

Зілля можна садити в городах або у горщиках для квітів як на пр. цибулинку (тримбулька — chives) кріп, петрушку, шалвію, васильок, м'яту. Листочки зілля можна сушити на дощинці, накрити зверху тоненьким платком поки не кришиться в руках. Вложити до скляного слоїка зі щільною накривкою у сухому місці.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ ДЖЕРЗІ

ХРОНІКА за 1987 рік

ВІДДІЛИ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВИ ВІДД.
4-ий	Нью Бронсвік	Люба Сіра
18-ий	Кліфтон	Марія Кукуруза
24-ий	Елізабет	Олена Мелиничук
28-ий	Ньюарк-Ірвінгтон	Надя Бігун
32-ий	Ньюарк	Мері Машера
61-ий	Вилані	Тереня Ракоча
65-ий	Нью Бронсвік	Наталія Головінська
70-ий	Кліфтон	Марія Бакалець
75-ий	Мейпелвуд	Ольга Луків
86-ий	Ньюарк	Наталія Клапшач
92-ий	Менвіл	Тетяна Рішко
100-ий	Картерет	Іванна Рачинська

В склад Округи входить 12 Відділів. Округну Управу очолює голова 92-го Відділу Тетяна Рішко. До щорічної спільної імпрези Округи належить "День Союзянки". Округна Управа відбуває щомісячні засідання в яких беруть участь референтки Округної Управи й голови Відділів. Округа є членом Стейтвової Федерації Жіночих Клубів і бере участь у конференціях цієї організації. З Округи входять 6 членок до Головної Управи СУА. При Окрузі створено Комітет для справ поліпшення нашої етнічної виставки в Музеї Іміграції при Статуті Свобода. Його очолює Ольга Тритяк. До Комітету крім інших членів входить 3 членки Округної Управи. Праця проходить дуже успішно.

4-ий Відділ. Виховна референтура. Відділ спонсорує стипендіятку в Бразилії.

Культурно-освітня референтура. Спільна імпреза із 100-им і 65-им Відділами під назвою "Теперішній Київ в прозірках".

Імпрезова референтура. Виставка українського мистецтва в бібліотеці міста Iselin, N.J.

18-ий Відділ. Культурно-освітня референтура: членки ходили з колядою. Частина приходу з коляди в сумі 250.00 дол. зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя". У **квітні 1987 р.** відбулась успішна мистецька виставка, де був теж інформативний стіл про Український Музей в Нью Йорку. На ширші сходи загощила Ольга Тритяк з гутіркою про різьблення писанок. У **червні:** на ширшх сходах Леся Мочула мала цікаву гутірку про Катрусю Зарицьку. Членки брали участь у щорічному пікніку Української Централі в Пассейку. У **вересні:** О. Бачинська загощила на ширші сходи з гутіркою і прозірками про українців в Бразилії. В **листопаді:** Марійка Кукуруза і Ліда Целюх помагали при продажі печива під час "Дня Союзянки". У **грудні,** на ширшх сходах д-р Христя Микейдо мала розвагову гутірку — "40 літ — що перед нами?" Відділ дальше спонсорує балетну школу Роми Прийми-Богачевської, яка має успіх, кіль-

кість учнів зростає. Потребуючим родинам, які не мають змоги заплатити за танці, Відділ помагає фінансово.

Референтура Суспільної опіки вислала пакунки до Бразилії.

Відділ продав 4 книжки поезій Лівичької-Холодної, які передала Округа. Членка Муся Мочула-Джейкенс є англomовною секретаркою в Окрузі. П'ять членок Відділу належать до Комітету 1000-ліття при церкві св. Миколая в Пассейку.

24-ий Відділ. Відділ є найстарший в Окрузі, ще в 1982 році відзначив своє 50-ліття. Відділ начисляє 33 членки. Крім обов'язкових влат до Головної і Округної Управ влатив датки на Запасний Фонд "Нашого Життя", Будівельний Фонд Українського Музею, фільм "Україна в огні". Сходи ни відбуваються майже кожного місяця. У **січні** влаштовано різдвяну імпрезу. В часі сходи були реферати: "Тарас Шевченко", "Чорнобильська катастрофа", "Листопадовий Зрив". Висвітлено фільм про життя патріарха Йосифа Сліпого й Митрополита Андрея Шептицького. Членки взяли участь в 20-літньому ювілею 92-го Відділу в Менвілі в "Дні Союзянки". Помагали при влаштуванні українського куточка в Музею під статуєю Свободи. Влаштовано базар з показом писання писанок. Відділ має 2 стипендистки в Бразилії, Бабусю в Польщі. Вислано поміч Дем'янюкові і потребуєчим в Україні, Бразилії, Польщі у формі пакунків та грошей. Всі сходи кінчаються гутірками при солодкім і каві.

Звіт секретарки: в 1987 р. відбуто 10 ширшх сходи, 4 засідання управи. До Відділу вплинуло 61 писем, вислано 32. Вислано лист до Крайслера в справі його спонсорування висвітлення фільму про Собібор, який був тенденційно антиукраїнський. **Звіт скарбнички:** Прихід в 1987 році — 7091.37 дол. Розхід 7913.76 дол. Недобір покрито з надвижки з попереднього року. Сальдо на 31-го грудня 1987 — 2835.65. Відділ вислав на Музей 1293.00 дол. і в цей спосіб доповнив свій внесок до 5.000.00 дол. і став фундатором Українського Музею.

28-ий Відділ. Організаційна референтура: Відділ має 70 членок. В 1987 р. 4 членки померли, а прибуло 2. Сходи відбуваються кожного другого понеділка в місяці, пересічна присутність 24. Дві членки Відділу входять в склад Округної Управи. Передплата "Нашого Життя" 100%.

Референтура суспільної опіки: Вислано пакчи з одягом, харчами, гроші, потребуєчим в Південній Америці і Польщі. Відділ опікується трьома Бабусями. Через Відділ вислано 13 стипендій: 2 від Відділу, 9 від членок, 2 від спонсорів з-поза Відділу. Пам'ятаємо також про своїх старших і хворих членок. В 1987 р. видано на суспільну опіку 2545.46 дол. Референтка вислала 115 писем, одержала 102 письма.

Культурно-освітня референтура: На кожних сходах була точка культурно-освітнього, або історичного змісту. У **січні** відбувся Щедрий Вечір, читано оповідання М. Щербака "У Святий Вечір", вірш Б. Лепкого "Лист". У **лютому** вшановано жінок героїнь: О. Телігу, Галю Столяр, Галину Дидик, Катрусю Зарицьку і 500 жінок в Кінг'ї та прочитано вірш присвячений Марусі Вітровій. У **березні** реферат про Олену Телігу — пера І. Дибко. Відзначено теж Тараса Шевченка читанням уривків з творів К. Вагилевича й Васильченка про нашого генія. У **квітні** — реферат Наталії Полонської-Василенко п.н. "Велика українська княгиня Ольга", а також про-

читано проповідь владики І. Лотоцького виголошену на храмовім празнику в церкві св. Володимира й Ольги в Чикаго — "Свята Ольга праматір українського народу". Цим започатковано святкування Тисячоліття Християнства в Україні. У травні — традиційне святкування "Дня Матері" з рефератом О. Луків "Роля матері в домашнім і суспільнім житті". Вірш І. Дибко "Мама" і реферат "Матерям в поклони". Пісню І. Кононів закінчено програму. У червні в першу річницю трагедії Чорнобиля прочитано есей "Тінь Чорнобиля не зникає" і вірш Валентини Юрченко "Чорнобиль". У жовтні на сходах прочитано реферат із "Сучасності" — "Життя і творчість Василя Стуса" пера Надії Світличної. Вшановано теж пам'ять двох членок бл.п. Ольги Плакиди і Стефанії Таланчук згідно про їх ідейну відданість і працю для нашого народу. У листопаді відзначено події 1-го Листопада 1918 р. рефератом і віршом О. Бабія "Ми ще живі". М. Дурбак згадала недавно померлу членку й артистку Валю Калин, яка своїми виступами завжди служила нашому Відділові й громаді. У грудні відбулася традиційна Різдвяна Зустріч з колядками, віншуваннями, читанням настроєвих віршів І. Дибко, вірш про Казахстан, виїмок з оповідання "Галич".

Пресова референтура. В "Свободі" появилася допис Дори Рак про "Свято героїнь", влаштоване разом з Відділом ОЧСУ для ширшого громадянства. 10 червня теж у "Свободі" був допис про імпрезу "Молоді таланти музики й малярства" влаштовану разом з Відділом УМІ п.н. "Гідні подиву" — пера Галі Клим. В "Нашім Житті" з жовтня була довша посмертна згадка про життя і працю членки бл.п. Анни Тихої — пера О. Муссаковської.

Імпрезова референтура. В 1987 влаштовано кілька імпрез для ширшого громадянства Ньюарку-Ірвінгтону. **24-го квітня** імпреза — "Мистецтво в природі" з участю мисткині Оксани Росс з висвітлюванням прозірок малярських і скульптурних творів та музикою визначних композиторів. 3-го травня імпреза в честь "Жінки Героїні". 16-го травня — "Молоді таланти музики й малярства". **11-го жовтня** "китайська льотерія". **22-го листопада** "Осіннє матіне" з доповіддю музиколога Романа Савицького про композитора Василя Барвінського у сторіччя з дня його народження; режисерки і знавця театрального мистецтва Вірляни Ткач про Леся Курбаса і його "Вертеп", та Надії Світличної виголошення віршів з творів Василя Стуса, Ігоря Калининця, Івана Драча, Ліни Костенко та Івана Світличного.

Господарська референтура приготувляла на кожную імпрезу перекуску та традиційні страви на Різдвяну Зустріч.

Branch 32

January 18 — Signing of the 69th Anniversary of Ukrainian Independence Proclamation. Municipal Building — Union, N.J.

February 3 — Installation of new officers, Candlelight Ceremony.

February 24 — Mrs. O. Trytyak, Mrs. M. Maszera, Mr. & Mrs. Steciw met with Curator of Immigration Center at Ellis Island, N.Y. for the purpose of discussing and planning future Ukrainian exhibits relating to the Ukrainian immigration through Ellis Island and the search for information and articles pertinent to that era.

March 22 — Several members attended the Branch 92 affair held at the Holiday Inn, Bridgewater, N.J.

April 12 — UNWLA—Branch 18 Fair in Passaic, N.J. Several members of Branch 32 attended.

May 3 — Participation in Ethnic Day for Retarded Children Fund, Club Navaho, Irvington, N.J. Our Branch was invited, due to good publicity they had received from our participation in Union's Ethnic Heritage Day. We sold them 30 dozen pyrohy.

May 31 — Vice-President, Mary Rohowsky, attended fundraising event for The Ukrainian Museum.

June 7 — Participation in Union, N.J. Ethnic Day Heritage Day. Branch had 4 tables with Ukrainian food, babkas, Ukrainian crafts, books and brochures of educational nature.

June 11 — Brought 59 packages of clothing for Brazil and Poland to Philadelphia and deposited them at the United Ukrainian-American Relief Committee.

June 13 — Sold 150 tickets for Garden State Ukrainian Festival at Holmdel, N.J.

June 20 — Annual Election—Ukrainian Center. Attended by: Mrs. D. Losowyj, Mrs. A. Kalba, Mrs. M. Batkiw.

June 20 — Branch had a table for the Flea Market at Immaculate Conception Ukrainian Church in Hillside, N.J.

July — Members attended the wake of deceased member, Mrs. Anastasia Pankiw. President Dorothy Losowyj gave a eulogy and pinned Soyuz Ukrainok medal on deceased. Several members baked for the luncheon held afterwards.

July 18 — Sponsored annual bus trip to Glen Spey, N.Y.

August — Vacation.

September — Members Catherine Yeachishein and Marge Purdy, our Welfare Committee, moved to Florida. Branch honored them with a party and Ukrainian icon gift. All expenses were paid by individual members.

October 18 — Held an Oktoberfest. Irvington Elks Home, Irvington, N.J.

October 22 — Participation with "Ukrainians for Human Rights" group which sponsored a trip to Washington, D.C. for a reception for dissident Danylo Shumak. Verbal contact was made with representatives there.

November 7 — Participated and had exhibits for "Den Soyuzanky" at St. John's Church Hall.

61-ий Відділ. Загальні Збори відбулися 3-го лютого 1988 р. **Організаційна референтура:** Відділ начислює 36 членок. Приєднано 3 нові членки і 6 кандидаток. Сходина відбувалася раз на місяць.

Кореспонденційна секретарка: Повідомляла членок про сходина і інші імпрези. Вислано новий адресар для всіх членок.

Протоколярна секретарка: Запроголоувала 6 сходин Відділу, 4 сходина протоколувала місто-голова.

Звіт скарбнички — За 1987 р. був прихід 6,018.93 дол., а розхід 4,857. 74 дол.

Виховна референтура: Відділ провадив світличку — виховниця Оксана Станько. Садочок начислав 8 дітей.

Імпрезова референтура. 12-го квітня влаштовано Великодній Базар. 8-го листопада членки брали участь в "Дні Союзянки".

Музейно-мистецька і культурно-освітня референтура. 24-го жовтня зорганізовано мистецький вечір, мистці й мист-

"Колядники" — експонат на Фестивалі Різдвяних Деревець у Морис Музею, Мориставн, приготований 61-им Відділом СУА

Виставка 61-го Відділу на "Дні Союзянки", що відбувся 8 листопада 1987 р. у Випані. Зліва: Уляна Паславська, Оксана Станько, Тереня Ракоча.

кінні демонстрували техніку їхнього мистецтва. Частина доходу призначена на "Наше Життя".

Референтура суспільної опіки. У 1987 не було референтки суспільної опіки. Голова Тереня Ракоча вислала 110.00 дол. на "Бабусю" в Польщі.

Господарська референтура гостила членок і гостей під час виставок, сходин чаєм, кавою, солодким. Робила вареники і печиво на базар. Приготовила пращальні вечорі 2 членкам, які відійшли від Відділу.

Пресова референтура приготувала хроніку Відділу за 1987 р. Вислала звіти і дописи до "Свободи" і "Нашого Життя" про діяльність світлички, базар та виставки. Дбала про передплату "Нашого Життя".

"День Союзянки" 8-го листопада 1987 р. Членки Відділу влаштували виставку дитячих киттарів, звукозаписних стрічок з казочками, а також спільний малюнок дітей із садочку присвячений 1000-літтю Хрещення України. Це був Золотоверхий Михайлівський Монастир.

"Колядники" Фестиваль Різдвяних Деревець". В грудні 1987 р. у Морис Музею в Мориставн відбувся Фестиваль Різдвяних Деревець. Членки 61-го Відділу приготували прекрасний експонат — "Колядники". Колядники (лялі) в українських строях несли Вифліємську Зорю. Ручно виконані строї та оригінальність експонату звертали увагу глядачів. Прихід в сумі 150.- дол. подаровано на цей Музей. **На Пресовий Фонд** журналу "Наше Життя" Відділ зложив 400.00 дол. У зв'язку із святкуванням 1000-ліття Християнства Відділ постарався о спонсора для закуплення т.зв. "білборд" (Метрополітального Комітету 1000-ліття Християнства в Україні).

65-ий Відділ. Відділ стовідсотково вирівняв зобов'язання до Централі, як рівнож за "Наше Життя". Крім того має дві передплати від нечленок. На сходинах відмічуємо уродини наших членок. Традиційно заквітчуємо наших Батьків, Дідусів у "День Батька" китичками квітів. В пам'ять померлих з родин наших членок переводимо збірку на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Відділ опікується "Бабусею". Три родини спонсують по одній стипендії до Бразилії. Членки референтури суспільної опіки відвідують хворих членок. 25-го жовтня висвітлено прозирки "Подорож по Європі" Слави Стойко для громадянства. Відділ гостив присутніх обідом. 13-го грудня відбулася спільна імпреза 4-ох Відділів, а саме: 65-го, 4-го, 100-го, і 92-го з показом прозорок про "Сучасний Київ" з поясненням д-р Оришкевича. Дохід призначений на "Наше Життя". Брала участь в "Дні Союзянки" з показом киттарів роботи Коверко. Одна членка входить до Комітету відсвяткування Хрещення Руси-України.

День Союзянки. 65-ий Відділ СУА. Показ киттарів. Стоять зліва: Оля Городецька і Слава Букачевська.

70-ий Відділ. Відділ нараховує 33 членки.

Культурно-освітня референтура. Відбувся святочний вечір присвячений Катрусі Зарицькій. На ширших сходах відчитано гуморески "На зустріч спогадів давніх днів", "Важливе жіноче засідання".

Референтура суспільної опіки: Відділ опікується старшими людьми на нашому терені. Вислано 50.00 дол. до Польщі. До Бразилії вислано 6 пакунків з уживаним одягом за суму 175.00 дол. На сиротинці в Бразилії вислано 310.00 дол. На Фонд Медичної Допомоги 245.00 дол. Разом на суспільну опіку було витрачено 810.00 дол. На Фонд Дем'янюка зібрано серед громадянства 500.00 дол.

Стипендійний фонд: Відділ спонсорує 2 студентки. Членки Відділу спонсорує 3 студентки. За старанням Відділу було приєднано 5 спонсорів серед громадянства, в тому двох студентів спонсорує "Самопоміч". В 1987 р. було приєднано ще трьох спонсорів. Бувша членка, яка виїхала до Фльоріди також спонсорує студента через наш Відділ.

Господарська референтура. Влаштовано різдвяний базар, продаж тортів на свято Матері. Завжди дбає про солодке й каву на сходах. Рівнож відбувся продаж вживаного одягу.

Фінансова референтка: Збирала вкладки, пересилала фінансові зобов'язання до Округної та Головної Управи, вела касову книжку.

Пресова референтура. Вислано допис до "Свободи" про діяльність 70-го Відділу, хроніку та повідомлення про вибір нової Управи до "Нашого Життя". Зібрано на Пресовий Фонд 70.00 дол.

Референтура зв'язків: Вислано листи до телевізійної станції в справі перевірки фальшивих даних про українців у фільмі "Втеча з Собібору". Членки Відділу помагали представниці СКВУ підшукати свідків Великого Голоду на Україні, з якими представниця перевела інтерв'ю.

Музейна референтура: На Український Музей в Нью-Йорку було зібрано 875.00 дол. На Музей Іміграції при статуї Свободи і оголошення видано 117.00 дол. Відділ є меценатом і членом Українського Музею.

75-ий Відділ. Нараховує 32 членки. Сходина відбувається раз на місяць. Відділ передплатує 100% журнал "Наше Життя", та є членом Українського Музею в Нью Йорку. Бе-

ре активну участь в імпрезах Округи, як День Союзянки, співпрацює у всьому з Округою. Шість членок входить в склад Округної Управи. Праця при бюрі суспільної опіки продовжується під доглядом референтки суспільної опіки. У березні влаштовано для членок показ моди купелевих строїв. У квітні членки роздали 14 Великодніх, посвячених кошичків старшим, німечним громадянам в околиці. У травні сходина були присвячені "Дні Матері". А. Касіяно заграла 3 пісні на скрипці, Б. Полянська віддеклямувала вірш "Матері". Доповідь М. Мазарано на тему "Personal Planning" and "How to set up an Educational Fund for your Children".

Мистецька референтка Округи Кука Питляр брала участь в З'їзді Жіночої Федерації в Грейт Гордж. Голова Луків і місто-голова К. Питляр брали участь в Конвенції в Клівленді. У червні голова і три членки брали участь у З'їзді Округи Н.Дж. В жовтні влаштовано річну забаву. У листопаді членки брали активну участь в "Дні Союзянки". При кінці листопада Відділ влаштував забаву, яка відбулася дуже успішно з цікавою програмою. У грудні влаштовано різдвяну зустріч із співом різдвяних колядок.

86-ий Відділ. Відділ був заснований в 1964-ім році. Зараз начисляє 46 членок. В 1987 році Відділ влаштував різні імпрези для членства і для громадянства, а саме: 1. "Українські політв'язні за Горбачова" — Надя Світлична. 2. "Українська жінка в українській громаді" — Рома Гадзевич. 3. Вечір присвячений членці Відділу Божені Ольшанівській. 4. XXI Конвенція СУА — звіт делегаток. 5. "Фінансова структура СУА" — Ольга Гнатейко. 6. "Український Музей — плани на майбутнє" — Ліда Гайдучок. Дуже успішними були імпрези для громадянства, а особливо зустріч з Майком Едвардсом і Танею Д'Авіньйон, які поділилися своїми враженнями та висвітлили прозорки з побуту на Україні. Майк Едвардс є автором статті "Україна" в журналі "Нашіонал Джеографік". Також успішними були бенкет-бенефіс на Український Музей, в якому брали участь Зиновій Маринець та Алекс та дводенна мистецька виставка Рема Багаудина. Відділ слідкує за статтями в американській пресі, відповідно реагує, коли вони є в некористь нашої справи. Вислано 19 телеграм до Лі Г. Аякока після висвітлення фільму "Втеча із Собібору", а також вислано листи з підписами до сенаторів Н.Дж., президента Реґена та ЮСАЙ ЕЙ, домагаючись, щоби на виставці американської технології, яка відбувалася в Києві було більше як двох перекладачів на українську мову. З 23-ох перекладачів мало бути тільки двох для української мови. Описля призначили 5.

Дуже успішно працює **суспільна опіка**. Висилаємо пакки з одягом і книжками до Бразилії, Аргентини й Європи. Разом вислано 27 пачок. Відділ опікується бабусею. Стипендійна референтка листувалася із стипендіятами та приєднувала спонсорів. Заходом Відділу 44 учні одержали допомогу через Стипендійну акцію СУА на суму 18,456.25. Крім Відділу, 18 членок є спонсорами, а також є 8 спонсорів зпоза членства. Влаштовано продаж печива на потреби Стипендійної акції СУА до Європи.

Кожного року Відділ робить різдвяний базар, до якого приготується під час року, вишиваючи киттарики для ведмедиків, строї для ляльок.

Відділ має 100% передплату "Нашого Життя".

На XXI Конвенції СУА брали участь три делегатки. На Конвенції Відділ був відзначений за свою діяльність. На Український Музей зложив 5,000.00 дол. і цим самим є фундатором. Три членки Відділу входять до Округної Управи,

а також три членки є в Головній Управі СУА. Чотири членки є в Комісії Стипендій СУА. Відділ вплатив усі свої зобов'язання до Головної Управи, а також жертвував 1,095.00 на Пресовий фонд "Нашого Життя". Три членки стали спонсорами сторінки "Нашого Життя" датком по 250.00 дол. за сторінку, три членки пожертвували 1,000.00 дол. замість дарунка в день народження їхніх матерей. Разом, заходом Відділу Пресовий фонд "Нашого Життя" збільшився на 2,845.00 дол.

92-ий Відділ. Організаційна референтура: Відділ має 19 членок. Відбуто 5 засідань Управи та 7 ширших сходин. Пересічна присутність 12.

Виховна референтура: Відділ опікується світличкою, яку провадить Марта Самотулка. Навчається 10 дітей. Заняття відбуваються кожної суботи. Світличка у співпраці з українською парафіяльною школою брала участь в програмі на Парафіяльним свяченням і св. Миколаю. Дві членки: Дарія Самотулка й Анна Васько є учительками в українській школі при парафії св. Архистратига Михаїла.

Культурно-освітня референтура: Виголошено реферат на тему: "Катурся Зарицька, українська жінка героїня" та відчитано уривки з книжки Оксани Рудакевич "Щастя долі виглядає". Враження з XXI-ої Конвенції СУА та V-го Конгресу СФУЖО подала Таня Рішко.

Імпредова референтура: 22-го березня влаштовано Ювілейний бенкет з нагоди 20-ліття Відділу. Діяльність Відділу ілюстровано прозірками. Мирослава Стахів виголосила доповідь з прозірками з подорожі до Канади.

Музейно-мистецька референтура: Відділ є членом-меценатом Українського Музею.

Референтура суспільної опіки: Відділ оплачує 1 стипендію до Бразилії, вислано 2 пакки з одягом до Бразилії та 2 до Польщі. Марія Демчишин в пам'ять мужа Михайла передала 400.00 дол. до Централі на Фонд Медичної Допомоги через 92-ий Відділ.

Пресова референтура: Допис до "Юкреїніан Віклі" січень 1987 р. про "Святування роковин державности в Менвіл". "Наше Життя", листопад 1987 "Двадцятилітній Ювілей 92-го Відділу в Менвіл". Відділ зложив пожертву на "Наше Життя".

Референтура зв'язків: Відділ зорганізував у Сіті Голл святочне підписання прокламації з нагоди 22-го січня української Державности з виставленням українського прапора перед адміністраційним будинком. Протягом січня Миро-

слава Стахів з мужем д-р Денисом і Анною Васько влаштували виставку в публічній бібліотеці в Менвіл присвячену Актові 22-го січня Незалежности України та здобутками української еміграції в Америці. Заходом Відділу українська етнічна група є репрезентована на постійній виставці в публічній бібліотеці в Менвіл. Під час Великодня Дарія Самотулка й Анна Васько влаштували виставку писанок в публічній бібліотеці в Менвіл. Лекцію писання писанок в публічній бібліотеці в Гілсборо, Н.Дж. перевела Дарія Самотулка. Відділ взяв участь в спільній імпрезі Відділів: 4-го, 65-го, 100-го, де д-р Осип Оришкевич висвітлив прозірки "Сучасний Київ".

Господарська референтура разом з членками приготували обід на спільну зустріч Відділів з Нью Бронсвіку. Також приготували солодке й каву на сходини та річні загальні збори.

100-ий Відділ. Традиційним звичаєм Відділу є на початку січня відсвятковування Святого Вечора, також у січні Відділ брав участь у відсвятковуванні роковин 22-го Січня і в підписанні прокламації Незалежности. У березні присвячено одні ширші сходини для вшанування Жінок Героїнь з відчитуванням рефератів в пам'ять Ольги Басараб, Олени Теліги, Апли Горської та других. В квітні вислано листа до дружини президента Косторіки, щоби не допустити до депортації Козія до Советського Союзу. Рівнож в цьому місяці були вислані листи до конгресменів і сенаторів в справі звільнення політичних в'язнів Миколи Руденка та Юрія Шухевича. Закуплено й передано до бібліотеки книжку "Жнива Розпачу". Дві членки брали участь в Окружному З'їзді. На щорічних, етнічних фестивалях Картерету Відділ влаштовує виставку і продаж харчів. Кожного року бере участь в організованій поїздки до Еленвіл місцевим Відділом УККА. 4 членки брали участь в "Дні Союзянки" Округи. Кожного року після "Дня Подяки" Відділ влаштовує чайний вечір. Цього року була присутня голова Округи Таня Рішко. Вона брала участь в Конгресі СФУЖО, дуже цікаво й вичерпно розповідала присутнім про перебіг Конгресу. Від суспільної опіки відвідувано хворих членок та громадян. Вислано 4 пакки до Європи. Виконано всі зобов'язання до Централі й Округи. Відділ є членом Українського Музею, членом місцевого Відділу УККА і ЗУДАК-у.

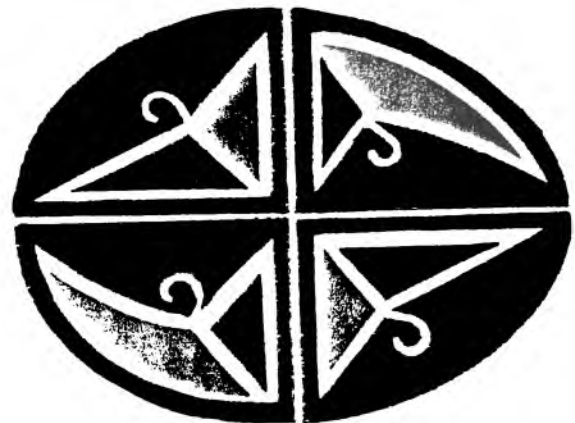
Ольга Буртик
пресова референтка Округи

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

84-ий ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛЛ.

Річні Загальні Збори 84-го Відділу СУА в Чікаго-Південь, Округа Чікаго, відбулися 28-го лютого 1988 р. До Президії Зборів увійшли: Марія Ріпецька — голова і Володимира Демус — секретарка. Перевибрано **Управу** з минулого року в такому складі: Марія Дорожинська — голова, Віра Боднарук — заступниця голови, Марія Ріпецька — секретарка; Стефанія Шандра — скарбничка. **Референтки:** Туня Грод — організаційна; Надія Л. Хойнацька — культурно-освітня, Віра Боднарук — імпредова, Володимира Демус — суспільної опіки, Уляна Павлинська — музейна, Марта Гайдук — пресова, Ольга Стефанська, Антоніна Шкірпан і Галина Коконюс — господарські. **Контрольна Комісія:** Татіяна Шпур, Катерина Черняк, Гельга Мізь.

Марта Гайдук,
пресова референтка

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

вплати від 1-го лютого до 29 лютого 1988

По 400.00 дол. — Д. і Л. Більовщуки (4), М. і А. Гайди, Канада (через д-р Ю. Левицького), Н. Кліш, Філядельфія, 107-ий Відділ СУА;

380.00 дол. — Н. Мандрусак (28);

по 350.00 дол. — І. Гентош, Філядельфія, С. Сарвади, Чикаго;

301.00 дол. — Д. Сірко, Глен Спей;

по 300.00 дол. — Ю. і А. Мицаки, Форест Гілс, М. і П. Мельники, Монтроз, 11-ий Відділ СУА, 1-ша Укр. Див. Ветеранів, Воррен;

265.00 дол. — М. Віршук, Дрешер;

по 250.00 дол. — М. і М. Війтеки, Омага, Я. Кукіль (93), 1-ий Відділ СУА, М. і І. Полотнянки, Глендейл, М. і Л. Прокопи, Н.Й., А. і М. Цибрівські (51), о. М. Шевчук (93), П. і Л. Яців (89).

220.00 дол. — М. Грибник, Півд. Австралія;

по 210.00 дол. — М. і М. Баран (89), Й. і Я. Гапії (62), М. і Г. Площанські, Берклі, Е. і Дж. Татарини (62);

203.00 дол. — 84-ий Відділ СУА (зложили: 53.00 дол. — М. Дорожинська, 50.00 дол. — М. Ріпецька, по 25.00 дол. — М. Гайдук, К. Черняк, Г. Панків, У. Павлинська);

по 200.00 дол. — В. Бачинська (83); Брідж Клаб (93), І. Гаврилів (43), І. і А. Гоміки (73), д-р Р. і М. Дикуні (84), О. Зінич (108), В. Левицька (64), М. і М. Ломаги (93), М. і М. Луцькі (43), НН, Канада (через д-ра Ю. Левицького), В. Остап'як (83), В. і О. Паліжи, Дітройт, д-р А. Пасіка (97), М. і Н. Пуїди (43), Н. Татунчак (90), Тов. Св. Михаїла (93), 4-ий Відділ СУА, 18-ий Відділ СУА, 43-ій Відділ СУА, 75-ий Відділ СУА, Н. Цьолко, Н. Дж., Г. Швець, Канада (через д-р Ю. Левицького), М. і О. Яремко, Лівінгстон;

по 125.00 дол. — Я. Гадзера (74), М. Олесницька (74);

120.00 дол. — 118-ий Відділ СУА;

110.00 дол. — М. Стефанів, Натлі;

по 100.00 дол. — М. Кіселичнюк, Рочестер, М. і В. Кравцеві (43), Я. Лабка (11);

по 25.00 дол. — О. Стеткевич (93), Ст. Гелена Гілд, Аліквіппа, Ю. і О. Яцусь (86);

10.00 дол. — Б. і Д. Мик Кей (116).

Щиро дякуємо

Анна Кравчук
референтка стипендій СУА

Орися Яцусь
скарбничка комісії
стипендій СУА

Просимо прізвища писати друкованими літерами в обох мовах.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої приятельки сл.п. Віри Чорнобиль складаємо, через Окружну Управу СУА у Філядельфії, на бідних сиріт у Бразилії: **468.00 дол.:** В тому: **50.00 дол.** — Микола Єйна; **25.00 дол.** — Іванна Мазурок; по **20.00 дол.** — Ляриса і Лев Хомяки, Віра Пак, Галина і Ярослав Добровольські, Теофіля і Ліда Мельничуки, Евстахія Палумбо, Андрея і Роман Книгницькі, Андрій і Ляриса Харамбури, Стефанія Грогорчук; по **10.00 дол.** — Микола і Лідія Бульби, Анна Забродська, Марія Караба, Анна Магера, Неоніля Гордієнко, Оксана Поритко, Анна і Дмитро Матковські, Надія Дорожинська, Олена Шиприкевич, Ольга Лукасевич, Слава і Мирон Біласи, Ала і Едвард Завадовські, Анна і Іван Бориси, д-р Богдан і Люба Сілеські, Олена і Юліян Головачки, Марія Бачинська, Ростислава і Зорян Ласовські, Стефанія і Богдан Макухи, Марія і Микола Касіяни, Василь і Марія Головінські, Михайло Єйна, Петро і Марія Кондрати, Ірена Новоженюк.

Зеньові і всій родині висловлюємо наші глибокі співчуття.

В залучені посилаю чека на суму **425.00 дол.** зібраних для бідних дітей у Бразилії замість квітів на могилу моєї дружини бл.п. **Марії Кіндрат.** Жертводавці: **по 100.00 дол.** — д-р Теофіль Артемович, Марія Крижанівська; **по 50.00 дол.** — Анна Капітан, д-р С. І. Остапюки; **25.00 дол.** — д-р Мінкоф; **по 20.00 дол.** — Ірена і Михайло Бойки, Ф. Коплер, М. Латек; **по 10.00 дол.** — Богдан Хомяк, Галина Левицька, Роман Куціль, В. Роткемп. Д-р Павло Сениця переслав чек в сумі **100.00 дол.** до Бразилії на руки о. Мельника. Усім жертводавцям щиро дякую,

д-р Іван Кіндрат

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Дмитра Лотоцького** пересилаємо 25.00 дол. — на Стипендійну Акцію СУА, через 86-ий Відділ СУА, а родині складаємо щирі співчуття.

Юрій та Орися Яцусі

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ:

У грудневому числі "Нашого Життя" на сторінці 26, у рубриці: "Замість квітів на Фонд Медичної Допомоги" помилково подано прізвища жертводавців: подано "Замість квітів на свіжу могилу бл.п. Валі Калін-Магмет складаю 20.00 дол. на фонд Медичної Допомоги хворим дітям в Бразилії, Леся Падковська". Повинно бути:

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Валі Калін-Магмет** складають на Медичний Фонд 20.00 дол. мгр. **Остап і Слава Олесницькі.**

Сердечно перепрошуємо за цю помилку шановних жертводавців.

Редакція

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

СІЧЕНЬ 1988:

- 42,054.33 дол.** — Постійний Фонд ім. Дж.Н.;
1000.00 дол. — Др. В. і Ірина Моцюки;
539.07 дол. — 67-ий Відділ США;
200.00 дол. — Фріпорт МкМорен доповнюючи пожертву Мири Мандзюк;
98.00 дол. — 48-ий Відділ США;
86.00 дол. — 10-ий Відділ США;
70.00 дол. — 43-ий Відділ США;
по 50.00 дол. — Ольга Кухна, Вікторія Новотній;
40.00 дол. — Валентина Кузьмич;
36.00 дол. — 19-ий Відділ США;
по 25.00 дол. — Любомир і Наталія Гевки, Лілліан Валич;
15.00 дол. — Володимир Черевко.

ЛЮТИЙ 1988:

- 2000.00 дол.** — Тереса Сумик;
1000.00 дол. — 33-ій Відділ США
по 362.50 дол. — 93-ій Відділ США, 106-ий Відділ США;
500.00 дол. — 86-ий Відділ США;
по 100.00 дол. — Ярослав і Ірина Качанівські, 51-ий Відділ США, СУМА, Федеральна Кредитівка, Йонкерс, Н.Й.;
75.00 дол. — Романа Дигдало;
50.00 дол. — Роман і Анна Королі;
по 40.00 дол. — Ярослав Дацьків, Віра Салевич, д-р Володимир Онуферко;
27.50 дол. — Володимир і Катерина Бойковичі;
по 25.00 дол. — д-р Софія Андрящук, Микола і Люся Цимбалісті;
20.00 дол. — Ірина Борщ;
по 15.00 дол. — д-р Роман Дикий, д-р Анатоль Лисий, Євген і Богданна Титли, Володимир і Світлана Недільські, Володимир і Ядвига Черевки;
по 10.00 дол. — Микола Костирко, Володимир і Ольга Гнатки, Марія Турко, Анна Шебуняк, Неоніла Книш, Юлія Бунда, Катерина Андрушко, Дарія Витвицька, Михайло Гук, Богдан Гірняк, Володимира Михайлів, Українська Кредитівка — Міннеаполіс, Мінн.;
8.00 дол. — Александра Пакуляк;
по 5.00 дол. — Александра Крумшин, Соня Крумшин, Леся Крумшин, Ольга Лободоцька, Василь Марущак, д-р Яків Писарів, Галина Лемеха, Надія Оранська;

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

СІЧЕНЬ 1988:

- 1000.00 дол.** — д-р Александер і Ярослава Гудзяки;
765.00 дол. — Микола і Стефанія Чорні;
100.00 дол. — Богдан і Наталія Ковалі.

ЛЮТИЙ 1988:

- 1000.00 дол.** — д-р Теофіль і Марія Артемовичі,
500.00 дол. — 89-ий Відділ США;
370.00 дол. — 82-ий Відділ США;
300.00 дол. — Зірокс Фундація в доповненню пожертви Івана Галюги;
200.00 дол. — Володимир і Катерина Папуги з нагоди 50-ліття подружжя;
по 100.00 дол. — Володимир і Анна Раки, Михайло Ступка;
50.00 дол. — М.О. Васьків;
40.00 дол. — Галина С. Шембель;
по 25.00 дол. — С.М. Рудик, Ольга Платош-Стеткевич, Софія Барусевич, Л. Парахоняк, С.Т. Мирошниченко, С.І. Данилович, Юрій Василюк;
по 20.00 дол. — Ірина Копач, З.М. Кулиничі, Іванна Семенова, д-р Іван Макаревич, о. Христофор Войтина, Марія Фірчук, Марія Савчак, О.Е. Шугани, І. Кедрин, О. Кедринський, М. Тирський;
15.00 дол. — О. Дядилюк;
по 10.00 дол. — І. Гумовський, А. Трачук, М. Чолій, Ярослава Ставнича, Люба Артимішин, Клявдія Салюк, Я. Парахоняк, Текля Долгун;
5.00 дол. — Софія Стецура

ПОСТІЙНИЙ ФОНД

- 2000.00 дол.** — зложили Юрій і Аніса С. Мицаки на Постійний Фонд в їх імені.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ:

В листопадовому числі "Нашого Життя" в рубриці "Замість квітів на Український Музей" неправильно подано прізвище пок. Ольги Траска. Повинно бути:

В пам'ять дорогих союзнок **Ольги Траска і Ангелини Талан** складаю **25.00 дол.** на Український Музей, **Марія Хархаліс**.
Просимо вибачення у шановної пані Марії Хархаліс. Редакція

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів в пам'ять брата **Стефана Бриндзі**, складаю 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,
Марія Куземська, з дому Костик

Замість квітів в пам'ять бл.п. **Марії Заклинської** складаємо 500.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,
Стефан і Надія Костики

В пам'ять бл.п. **Марії Заклинської** складаю 100.00 дол. на Український Музей,
Володимир Заклинський

Замість квітів в пам'ять **св.п. Олександри Гукайлюк** складаємо 50.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,
Михайло і Михайлина Баран

В пам'ять бл.п. мужа **Юрія Матушевського**, складаю 30.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку,
Ангелина Матушевська

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Марти Ганкевич** і бл.п. **В. Орихівського** складаємо 50.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,
Володимир і Наталія Шусти

В пам'ять **бл.п. Бориса Ольшанівського** складаємо 25.00 дол. на потреби Українського Музею,
Люба і Борис Лашуки

Замість квітів в пам'ять **св.п. Софії Ліщинської** складаю 20.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,
Ярослава Оренчук

Замість квітів на могилу бл.п. магістер фармації **Анни Кіндрачук-Бровар** пересилаю 1000.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,
д-р Ірина Васинчук

На поминках незабутнього мужа Ії Мацюк-Грицай **бл.п. інж. Тараса Грицая** зложили на Український Музей: **100.00 дол.** — Ія Мацюк-Грицай, **75.00 дол.** — Лариса Долинська, **по 25.00 дол.** — Володимир Клячко, Богдан і Рома Федасюки, **20.00 дол.** — інж. Нестор Пінковський. **Разом 245.00 дол.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Сохоцької-Лєфтвич**, доні Анни Сохоцької — членки 47-го Відділу СУА — зібрано від членок Відділу датки на Будівельний Фонд Українського Музею. **Зложили: по 10.00 дол.** — Анастасія Смерчинська, Люба Домбчевська; **по 5.00 дол.** — Марія Залітач, Марія Крамарчук, Ірина Руснак, Мирослав Приймак, Олена Довгалюк, Ірина Семанюк, Ірина Михайлюк, Катерина Лялька, Галина Несторович, Тамара Гривнак, Дарія Лєсів, Марія Сипняк, Катерина Щур, Татіана Шутер, Анна Чорнобиль, Христя Ковч, Наталія Гуран, Марія Костів, Стефанія Костик, Анна Капітан, Ольга Ганушевська, Ірина Гафткович, Марія Джус, Віра Мотика, Іванна Мартинець; **по 3.00 дол.** — Михайлина Пилипець, Марія Вергун, Марія Лозинська, Стефанія Слюсар; **1.00 дол.** — Ганна Петрів. **Разом 153.00 дол.**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Андрія Волосенка**, складаю 150.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.
Данута Волосенко

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Джін Браш**, сестрінки нашої членки Марії Куцої Відділ і членки зложили на Український Музей 95.00 дол. В пам'ять **бл.п. Кароліни Труш**, приятельки зложили 30.00 дол. на Український Музей в її пам'ять. **Разом 125.00 дол.**

71-ий Відділ СУА

В першу річницю відходу у Вічність пок. д-ра Володимира Остапа складаємо 100.00 дол. на Український Музей,
Мирослава і Богдан Залуцькі

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Заклинської**, мами Ляристи Заклинської Томаселлі, зложили **по 50.00 дол.** на Український Музей Василь і Влодко Мисюки та Марія Холєвчук. **Разом 100.00 дол.**

В пам'ять доні **бл.п. Марії Сохоцької-Лєфтвич**, зложили на Будівельний Фонд Українського Музею 50.00 дол.
Василь і Анна Сохоцькі

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Єлисавети Мулицької**, матері Меланії Кузьми, складаємо 50.00 дол. на Український Музей,
Роман і Оріся Винники

В першу болючу річницю смерті нашої дорогої сестри, **Ольги Качмарської**, складаємо 50.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,
Володимира і Остап Савчинські

Замість квітів на свіжу могилу св.п. **Наталії Каменецької**, пересилаємо 50.00 дол. на потреби Українського Музею,
Вікторія і Маріянна Вакуловські

В пам'ять бл.п. **Марії Заклинської** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,
Василь і Володимир Мисюки з родиною

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Івана Демкова** складаю 25.00 дол. на Український Музей,
Ярослава Кукіль

Замість квітів на свіжу могилу **Ілька Мєха**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей, а родині складаємо щирі співчуття,
Матвій і Таїса Мєлєшки

Замість квітів на свіжі могили **бл.п. Мєлянїї Ільницької**, нашої незабутньої приятельки та **бл.п. Ярослави Лісовець**, хресної мами нашого наймолодшого сина Хризанта складаємо 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку. Родинам покійних висловлюємо наші глибокі співчуття,
Софія і Іван Костюки

Замість квітів на могили моєї дорогої незабутньої сестри **бл.п. учительки Марії Вергун з Модрицьких**, та її мужа бл.п. **д-ра Василя Вергуна** складаю 25.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку,
Магдалина Квас

Продовження на ст. 36

Спонсором цих сторінок є 82-ий Відділ СУА, Нью Йорк.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

К. ПЕРЕЛІСНА

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Сьогодні вранці рано ще,
Лиш сонечко зійшло,
У мене під віконечком
Щось дивнее було:

Постукав тихо дзьобиком
Малесенький пташок,
Я глянула — мов листячко
Злетіло із гілок.

А то пташки розсілися
На кущиках, в траві
І заспівали радісно:
"Тіві, тіві, тіві!"

Сипнуло ясне сонечко
Промінням із небес,
І дзвін ударив голосно:
Христос воскрес, воскрес!

ЖУЧОК

Гаївка

Ходить жучок по ялині,
А жучиха по дубині,
Граї, жучку, граї небоже,
Хай ти Господь допоможе! 2 рази

На жучкові опанчина,
Бо наш жучок ще дитина,
Граї жучку, граї, небоже,
Хай ти Господь допоможе! 2 рази

На жучкові черевички,
Бо наш жучок невеличкий,
Граї, жучку, граї, небоже,
Хай ти Господь допоможе! 2 рази

На жучкові жупан ясний,
Бо наш жучок дуже красний,
Граї, жучку, граї, небоже,
Хай ти Господь допоможе! 2 рази

НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень, на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками,
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили
Сорочечку, а тій стьожку,
Тій стрічку купили;
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шкапові,
Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
— Мені мати купувала...
— Мені батько справив...
— А мені хрещена мати
Лиштву вишивала.
— А я в попа обідала!
Сирітка сказала...

ДІМА

ІРОНЬКА

Дивувались мама й тато:
Що могло з донькою статись?
— Що з тобою, Іронько,
Доню наша, зіронько?

А вона немов не чує,
Ноженятами тупцює,
По кімнаті бігає,
І гуде і чмихає.

Та напевно скаже потім:
— Я не Іронька
А потяг!

ЗВІДКИ ВЗЯЛИСЯ ПИСАНКИ?

(Легенда)

Це діялося в Єрусалимі. Пресвята Діва сумувала й плакала по смерті Сина, Ісуса. Вже третій день минув, відколи Його зложили до гробу. А вона сиділа у своїй кімнаті, мов камінна з болю. Не приймала ні їжі, ні напиту.

Зажурені побожні жінки відвідували Марію, потішали й просили, щоб поживилася чимнебудь. Але вона мовчала і постила далі.

Часто відвідувала Марію бідна, але побожна й добра дівчина Ганна. В неділю, на сам Великдень, коли розійшлася вістка, що Ісус Христос воскрес, Ганна взяла у кошочок усе своє добро: кілька яєчок, та пішла з ними до Пречистої Діви. Вона схилилася на коліна біля ніг Марії й просила:

"Маріє! Скорбна Мати, не плач, не сумуй! Хіба ж не знаєш, що Твій Син воскрес із гробу? Радуйся, Маріє!"

Тоді Мати Божа промовила вперше:

"Знаю про це. Мій Син з'явився мені у сні. Я бачила його в такій сліпучій ясності й славі, що очі боліли від цього блиску. Знаю, мій Син воскрес".

Дівчина подала Марії свій дар, кошочок з яєчками. Пресвята Діва прийняла дарунок дрижачими руками, а сльози радості поплили з її очей та зросили яєчка.

І сталося чудо: де упала сльоза її святих очей, там на яєчках зацвіли прекрасні різно-

ОЛЕНА ЦЕГЕЛЬСЬКА

барвні узорі, прегарні квіточки, метелики, зірки. Яєчка заграли всіма барвами, мов дороге каміння. Тоді Божа Мати усміхнулася і стала роздавати ці барвисті писані яєчка присутнім зі словами:

"Радуйтеся! Христос воскрес!"

Потім віддала з подякою порожній кошочок добрій дівчині.

Коли Ганна вийшла на вулицю і глянула на кошочок, на диво побачила, що він повний прегарно писаних яєчок.

З великою радістю стала вона бігти вулицями Єрусалиму і кожному знайомому дарувала писане яєчко зі словами:

"Радуйся! Ісус Назарянин воскрес! Христос воскрес!"

Так вона роздавала ці яєчка, а кошочок усе таки був повний до самого вечора. А люди, яких вона обдарувала, несли їх далі, давали своїм знайомим та поздоровляли їх словами:

"Христос воскрес!"

Так за недовгий час усе місто дізналося про чудо Воскресення Христового.

На пам'ятку цієї радісної події наші дівчата кожного року у великодню суботу пишуть писанки, а на Великдень дарують їх знайомим. Пресвята Діва благословить дівочі руки і дає їм хист та надхнення добирати щонайкращі узорі.

А іноді Вона сама водить пензликом, що його держить дівоча рука.

В пам'ять **бл.п. Ірени Залеської, з дому Кобзар**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Родині складаємо наші щирі вислови співчуття,

Люся і Дамян Поритки

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марти Ганкевич**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей. Родині покійної складаємо наше найглибше співчуття,

Наталія і Володимир Шусти

У пам'ять **бл.п. Надії Штогрин і бл.п. Василя Оріховського** — членів пл. курія ім. Гр. Орлика складаємо 25.00 дол. на Український Музей. Родині покійних висловлюємо глибоке співчуття,

Наталія і Володимир Шусти

Замість квітів на свіжу могилу **сл.п. інж. Миколи Семанишина**, складаємо 20.00 дол. на Український Музей. Опечаленій родині висловлюємо найщиріше співчуття,

Марія і Мирон Кузьми

В пам'ять **бл.п. Ірени і Олександра Матли**, складаємо 20.00 дол. на Український Музей,

Надія і Ярослав Бігуни

З приводу смерті **св.п. Ольги Марків-Курчак**, висловлюю чоловікові й родині покійної глибоке співчуття і на Український Музей в Нью-Йорку складаю 15.00 дол.

Володимир Барагура

Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Наталії Клецов**, складаємо 10.00 дол. на Український Музей, а родині Покійної висловлюємо наші щирі співчуття,

Мирослава Савчак, Марта Савчук

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ірени Романів**, Парма, Огайо, складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Марія Струк

Замість квітів у пам'ять нашого сусіда **бл.п. Ярослава Колець**, складаємо 10.00 дол. на Український Музей у Нью-Йорку,

Наталка і Михайло Гаврилюки

ПОПРАВКА ПОМИЛКИ

В листопадовому числі "Нашого Життя" в рубриці замість квітів появилася помилка. Було поміщено що Марія Хархаліс зложила пожертву в пам'ять бл.п. Ольги Транки. Повинно бути:

Марія Хархаліс зложила пожертву на Музей в пам'ять Ольги Траски і Ангелини Талан.

Перепрошуємо за нашу помилку.

Просимо прізвища писати друкованими літерами в обох мовах.

ДАРУНКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Люба Гладка-Козачок, Шрувзбері, Н.Дж. — килим

Олександр Глушок, Матитук, Н.Дж. — 1 картина Ласовського, 1 картина Андрусевича

Стефанія Гніздовська, Ривердейл, Н.Й. — 44 картини різних українських мистців, 44 плякати роботи Я. Гніздовського, 20 дереворізів Я. Гніздовського, 2 емалії, 4 мистецькі картки, 1 скульптура

Наталія Дарія Городецька, Меклін, Вирджинія — 2 вишивані очіпки, 2 короткі свити (куцики), мужеська сорочка, 1 лейбик, полотняні штани, спідниця вибіяка, довга полотняна свита (спенцер), два весільні вінки, 2 маленькі віночки, 3 весільні квітки; всі експонати з села Більче, Дрогобицького повіту

Мирослава Грабець, Парма, Огайо — вишиваний рушник, запаска

Артеміда Жулинська-Мареш, Нью Йорк, Н.Й. — біла мережана скатерть, малий рушничок, вишивана доріжка з двома серветками, 3 вишивані блюзки, 5 вишиваних серветок, 6 вишиваних подушок — все з Буковини

Іванна Клим, Асторія, Н.Й. — половина скатерті з Копичинець, Тернопільської області

Катря Ковшевич, Мовнтенвіл, Н.Дж. — 8 естампів В. Касіяна

Галина Король, Гротон, Конн. — 2 вишивані рушники, дитяча вишивана сорочка, вишивана жіноча комбінація, накривало на подушку.

Катерина Кричевська-Росандіч, Каліфорнія — кусник тканини, 3 полтавські плахти, мужеський пояс, жіночий пояс, 3 кусники батіку з українськими мотивами, 3 стрічки з українськими мотивами, мініатюрний витканий рушник, керамічна ваза роботи Я. Гніздовського, 82 картин, рисунків, проєктів роботи Василя Васильовича Кричевського, альбом з 38 рисунками пером В.В. Кричевського, картину О. Грищенко, 2 лінорити Т. Малакова, 1 відео фільму Довженка "Земля", 3 коробки на фарби, 1 керамічна коробка, коробка на розпушення фарб, 1 побільшуюча Perezнімальна машина, 1 пензель для акварель, 1 палітра, приладдя мистця В.В. Кричевського, різні рекламні проєкти В.В. Кричевського

Ольга Кухтин-Сасик — вишивана серветка з Буковини

Марія Мотиль, Асторія, Н.Й. — 3 дереворити М. Старокента

Вадим Павловський (помертний заповіт) — Смаг'ята з мозаїк Софійського Собору в Києві

"Перші Стежі" **Плем'я пластунок** — 2 літографії О. Архипенка

Люба Прокоп, Нью Йорк, Н.Й. — вишиваний рушник, крайка, запаска, керсетка

Галина Хамула, Кергонксон, Н.Й. — порцелянова тарілка (проєкт мистця В. Дядинюка)

Михайло Черешньовський, Нью Йорк, Н.Й. — барельєф "Мадонна" (гіпс)

Петро Шиприкевич, Філядельфія, Па. — 29 картин різних українських мистців, 2 скульптури Литвиненка (подароване в пам'ять Марії Ржепечької)

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ:

В попередньому списку (січень, 1987, стор. 19) "Дарунки для Українського Музею" було подано Роман Коваль повинно бути **Роман Король**.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave. New York, N. Y. 10003

29-ий ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО

Річні Загальні Збори 29-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь Кінг'їри в Чікаго, відбулися 9-го лютого 1988 р. Окружну Управу репрезентувала заступниця голови Окружної Управи, Ірина Попович. Предсідницею Зборів була Юлія Кокорудз, секретарками — Віра Маркевич і Оксана Роздольська. Збори вибрали **нову Управу Відділу** в наступному складі: Екзекутива: Галина Коленська — голова, Юлія Кокорудз — заступниця голови, Оксана Весоловська — е-респонденційна секретарка, Христина Плавюк — протоко-лярна секретарка, Оксана Добровольська — скарбничка. **Референтки:** Люба Калін — організаційна, Оксана Ванджу-ра — культурно-освітня, Віра Трошук і Марія Боднарук — референтки суспільної опіки, Марія Гриневиц і Оріся Андрушко — господарські, Ірена Олексюк — референтка ра-діо-мовлення, Оксана Роздольська — пресова, Наталка Масник — музейно-мистецька. **Контрольна Комісія:** Ева Зе-ленко, Міля Вишницька, Оля Дяченко.

Оксана Роздольська,
пресова референтка

28-ий ВІДДІЛ СУА В НЬЮАРКУ-ІРВІНГТОН

Загальні Збори 28-го Відділу СУА в Ньюарку-Ірвінгтоні відбулися дня 31-го січня 1988-го року.

Склад нової Управи на 1988 рік: голова — Надія Бігун, 1-ша заступниця — Зеня Воробець (і член референтури Сусп. Опіки), 2-га заступниця — Володимира Нагорняк (ор-ганізаційні справи), 3-тя заступниця — Ольга Гнатик (член реф. Сусп. Опіки), секретарка — Іванна Хамуляк, скарбничка — Леся Падковська. **Референтки:** організаційна — Марія

Гординська, культ.-освітня — Ірина Качмарська, заступ. культ.-освіт. — Наталія Загайкевич, імпрезова — Таїса Бог-данська, зв'язків — Неоніля Беднарська, бібліотекарка — Наталія Загайкевич (і член культ.-осв. реф.), пресова — Марія Храплива, господарські: Юстина Луків, Параня Ляцко, Анна Мокринська. **Контрольна Комісія:** Слава Олес-ницька, Емілія Цяпка, Юлія Демчук. Заступниці Контр. Комісії — Іванна Лисинецька. **Члени референтури сусп. опіки:** Зеня Воробець, Ольга Гнатик, Люба Турянська, Софія Андрушків — скарбничка сусп. опіки.

Марія Храплива — прес. реф.

17-ий ВІДДІЛ СУА, МАЯМІ

Загальні збори 17-го Відділу СУА ім. Олени Теліги, Ма-ямі, Флоріда, відбулися 17-го лютого 1988 року.

На голову зборів вибрано О. Ковальчук, секретарювала О. Качкенович. **До нової управи** увійшли: Марія Єгер — го-лова, Марія Венгльовська — заступниця голови, Соня Ми-китка — секретарка, Оксана Качкенович — заступниця се-кретарки, Соня Серна — скарбничка, Ірина Ракуш — корес-понденційна секретарка. **Референтки:** Люба Маринюк — культурно-освітня, Марія Дейчаківська — сусп. опіки, Віра Гарасим — господарська, Люся Візник — організаційна. **Контрольна Комісія:** Ольга Ковальчук — голова, Теодозія Дурбак і Ярослава Терлецька — члени.

Оксана Качкенович — секретарка Зборів

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

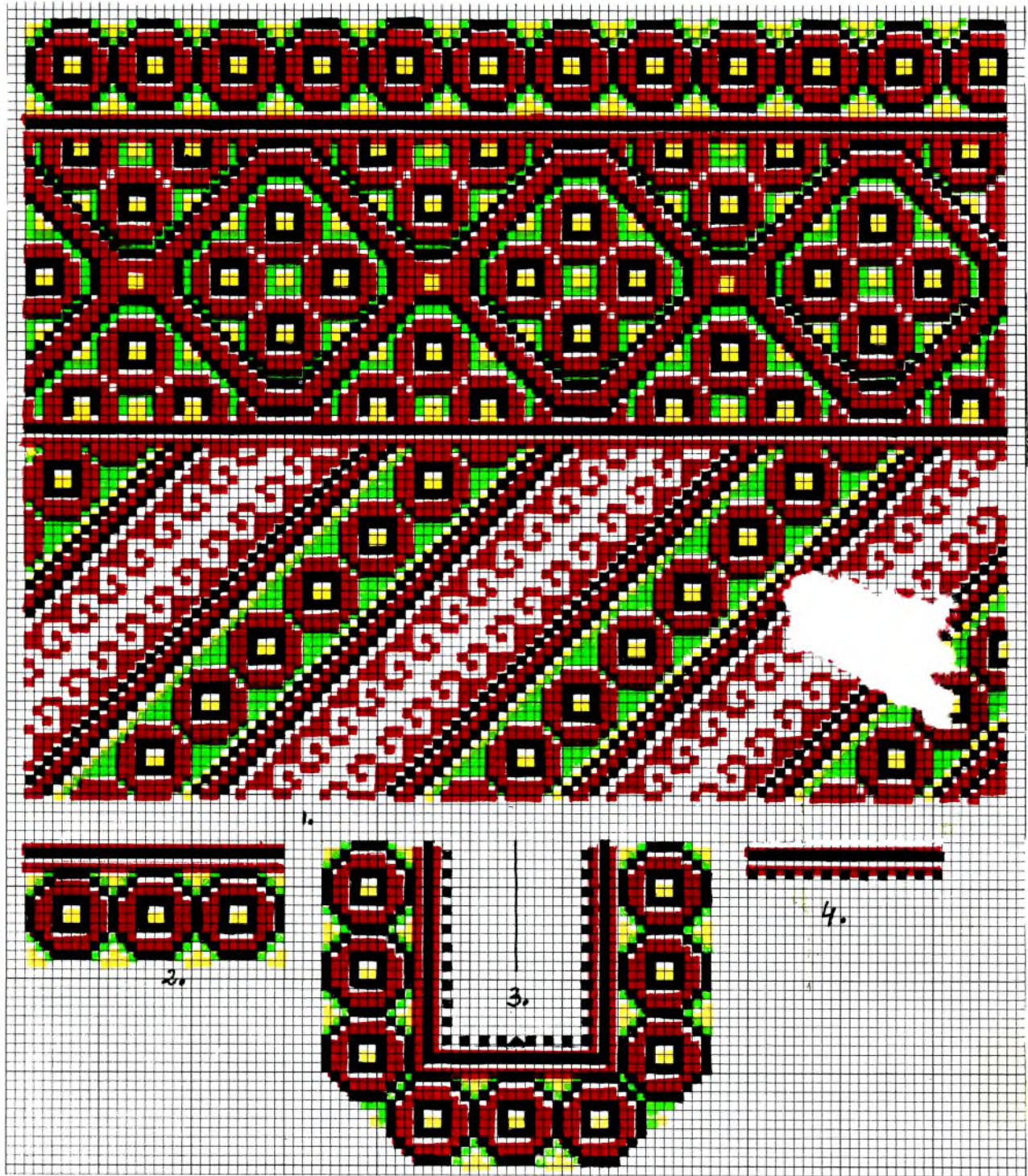
COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокое чи-сло 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

Композиція блюзки з буковинської сорочки. Село Устє Путилів, повіт Вижниця. Зі збірки: "Взори вишивок домашнього промислу на Буковині". ХІХ ст. 1. Вставка зі скісним писаним рукавом; 2. Манжети (брацари); 3. Пазуха; 4. Листва навколо шиї (обшивка). Вишивати нитками D.M.C. чорними, вишневыми ч. 816, зеленими ч. 906, жовтими ч. 743. Залишені білі хрестики вишивати білою ниткою. Композиція та рисунок Ольги Трачук.

Design for a blouse adapted from a Bukhovyna region shirt. Village of Ustie Putyliv, district of Vyzhnytsia — 19th century. Embroider with black, red (D.M.C. 816), green (D.M.C. 906) and yellow (D.M.C. 743). Remaining spaces should be embroidered with white thread. Composition and design by Olha Trachuk.